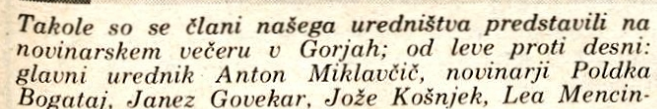

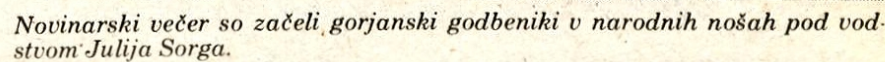
Ustanovitelji: obč. konference SZDL
Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka
in Trzin — Izdaja ČP Glas Kranj. Glavni
urednik Anton Miklavčič — Odgovorni
urednik Albin Učakar

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik, od januarja 1958 kot poltednik, od januarja 1960 trikrat tedensko, od januarja 1964 kot poltednik ob sredah in sobotah, od julija 1974 pa ob torkih in petkih.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

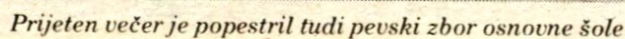
ger, Andrej Zalar, Dušan Humer (sodelavec športne rubrike), Darinka Sedej, Igor Guzeli in odgovorni urednik Albin Učakar. Fotoreporter Franc Perdan pa je imel tudi med programom polne roke dela.

Dobri dve uri trajajoči program pa je nato končala folklorna skupina iz Gorij.

Ne le po naši oceni — to so nam zatrjevali številni obiskovalci — je bil petkov novinarski večer v Gorjah zares prijeten in zanimiv. K takšni oceni se pridružujemo tudi mi, saj smo preživeli deloven, vendar prijeten dan in večer v Gorjah. Vsem, ki so nam to omogočili, se iskreno zahvaljujemo. Prepričani smo, da to srečanje v Gorjah ni bilo zadnje.

nizacij, v katerih so zaposleni prebivalci krajevne skupnosti Gorje. Iz Gozdnega gospodarstva Bled in podjetja LIP Bled, delovnih organizacij, kjer je zaposlenih precej Gorjancev, sta se prirreditve udeležila direktorja Pavel Tolar in inž. Jurij Hočevar.

Naročnik:

**Z novi-
narskega
večera
v
Gorjah
na 5., 6.,
11., 12. in
16. strani**

Kardelj praznoval 65. rojstni dan

Včeraj je član predsedstva SFRJ Edvard Kardelj praznoval 65. rojstni dan. Ob tej priložnosti je dobil številne čestitke. Med drugimi so mu čestitali tudi sodelavci iz Slovenije. V voščilu so napisali, da mu pošiljajo dobre želje kot dobremu, zvestemu tovarišu in prijatelju, kot soborcu v četi, kot vodniku in učitelju v najbolj plemenitem pomenu besede. »Ves, kakršen si, pomeniš človeka, ki je z vsem svojim delom, z nepremagljivo zvestobo delavskemu razredu, izjemno dragocen, ne le nam, Tvojim sodelavcem, ki smo vsa ta leta od Tebe v polno zajemali in zajemamo znanja, volje in odločnosti za napredek, ne le delovnim ljudem Slovenije in Jugoslavije, marveč mednarodnemu delavskemu gibanju in njegovemu boju za boljšo usodo sploh.«

Mladina za kulturne domove

Spomladi bo srbska mladina začela akcijo za izgradnjo petdeset vaških kulturnih domov. Akcija bo posvečena 30-letnici prvih prostovoljnih mladinskih akcij. V domovih bo vaška mladina dobila prostore za razne prireditve.

Načrte za domove bodo brezplačno naredili študenti zadnjih letnikov arhitekture. Denar za gradnjo domov bodo zbirali s krajevnimi samoprispevki, nekaj denarja bodo prispevale kulturne skupnosti, drugi denar pa si bodo zagotovili z akcijo zbiranja odpadnega materiala.

Razstava jugoslovanskih knjig

Predsednik kluba jugoslovanskih delavcev, ki so zaposleni v ZRN, je odprl reprezentativno razstavo knjig v vseh jezikih naših narodov in narodnosti. Razstava je odprta v Hannoveru. Kasneje jo bodo prenesli še v 11 drugih nemških mest.

Seja predsedstva SR Slovenije

Predsedstvo SR Slovenije je na 10. seji, ki jo je vodil predsednik Sergej Kraigher, obravnavalo in odločilo o predlogih za pomilostitev.

Na podlagi določil predloga zakona o svetu republike pa je oblikovalo nekatera merila v zvezi s pripravo predloga za volitve članov sveta republike. Nazadnje je obravnavalo tudi vprašanja v zvezi z imenovanjem članov v stalni del republiških svetov.

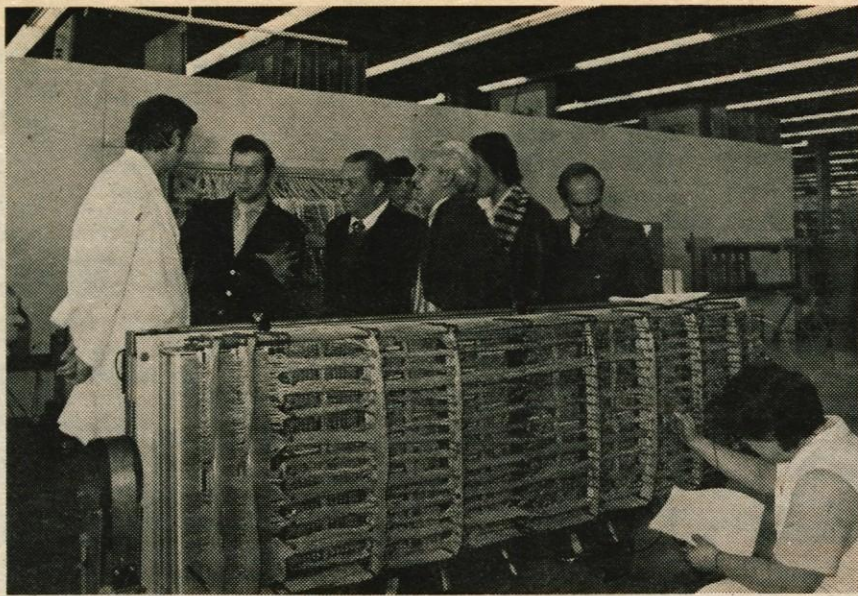
40.000 stanovanj v Teheranu

Strokovnjaki in gospodarski krogi posvečajo veliko pozornost sporazumu jugoslovanskih in iranskih predstavnikov, po katerem bodo jugoslovanski gradbeniki zgradili v Iranu 40.000 stanovanj. Sporazum je bil sprejet postopoma, tako da so jugoslovanski strokovnjaki že prej preučili iranske načrte in potrebe, pogoje za gradnjo in vse druge podatke, potrebne za uspešen potek del.

Zdaj pospešeno izdelujejo program. Dela naj bi trajala osem let. V tem času bodo zgradili na leto 5000 stanovanj. Vsako leto bodo zgradili novo četrt Teherana.

Izobraževanje samo- upravljavcev

Delavska univerza v Kostolcu pri Požarevcu je organizirala več oblik marksističnega izobraževanja delovnih ljudi. Šola samoupravljalcev obiskuje 120 slušateljev, med njimi je 80 delavcev iz neposredne proizvodnje. V večerni politični šoli je 40 slušateljev, mladinsko politično šolo pa obiskuje 50 mladincev iz temeljnih organizacij združenega dela.

Tovarno ATC na Laborah je v četrtek, 23. januarja, obiskal ambasador Kolumbije v Jugoslaviji JAMARILIO ZULETA s svojim sinom in svetnikom. Ogledali so si proizvodne prostore Telekomunikacij in se pogovarjali s predstavniki Iskre-Elektromehanike, Iskra Commerce in podjetja Intertrade. — Foto: Ivan Okršlar — A. Boc

Prekinjena skupščina

Kljub močno izraženi želji po združevanju za doseg cilja, ki je vsem zdravljenim alkoholikom skupen — namreč dokončna in vsesplošna rehabilitacija — so se delegati sobotne prve letne skupščine Zveze KZA SRS za Gorenjsko razšli še preden se je dnevni red iztekkel.

Iz poročil 11 klubov včlanjenih v Zvezo je bilo razvidno, da večina klubov zdravljenih alkoholikov uspešno deluje ob podpori delovnih organizacij in družbenopolitičnih skupnosti v posameznih občinah, ponekod kot na primer v Kamniku in Domžalah pa bi si te podpore želeli več. Trenutno je na Gorenjskem včlanjenih v klube 248 zdravljenih alkoholikov, kar pomeni po besedah predsednika zveze dr. Iztoka Jana le okoli 3 odstotke vseh alkoholikov v regiji. Vendar pa je skupni odstotek alkoholikov, ki sedaj abstiniirajo, nekoliko večji — okoli 5 odstotkov, saj nekateri abstiniirajo tudi v »lastni režiji«. Zdravljenje alkoholne bolezni ne napreduje tako hitro kot bi si želeli, saj se trgajo alkoholnim sponam le alkoholiki, ki si to

res žele. Tako naj bi potekel vsaj čas ene generacije, da se bo število alkoholiziranih povzpelo na 40 odstotkov.

Seveda pa bo napredek na tem področju vidnejši in hitrejši, ko bo model vključevanja gorenjskega splošnega zdravstva v sekundarno preventivo alkoholizma sprejet tudi v slovenskem merilu. Pri zadrževanju gorenjske zdravstvene službe in Zveze KZA za Gorenjsko je na skupščini podprl tudi direktor klinične bolnice za psihiatrijo prof. dr. Miloš Kobal. Zavzel se je za to, naj ne bi posamezni etnični problemi, kajti ne gre za nobene strokovne probleme, načelniki do sedaj opravljeno delo terapevtov in pa članov klubov zdravljenih alkoholikov.

Kljub temu, da si je skupščina prizadevala, da osebnostna nasprotja ne bi motila redno delo skupščine, pa je med govorom dr. Janeza Rumlja v dvorani prišlo do nemirov in je zato delovno predsedstvo skupščino prekinilo. Skupščino bodo nadaljevali po izrednem sklicu delegatov klubov.

L. M.

Tečaji tujih jezikov

Po programu Delavske univerze na Jesenicah, ki se je v letošnjem letu kadrovsko okrepila, da bi lahko zadovoljevala izobraževalne potrebe v jeseniški občini, so januarja organizirali pet seminarjev za družbenopolitične organizacije, februarja pa pripravljajo več izobraževalnih oblik za sindikalne kadre. Predvidevajo, da jih bodo organizirali osem.

Na Delavski univerzi na Jesenicah so se tudi odločili, da organizirajo po posameznih krajih tiste oblike družbenega in splošnega izobraževanja, za katerega je največ zanimanja. V Kranjski gori deluje oddelek ekonomske šole, teče pa tudi tečaj tujih jezikov za turistične delavce. Po uspešnem šivilno-krojnem tečaju

v Mojstrani so se tudi v tem kraju odločili za tečaje tujih jezikov, in sicer bodo organizirali dva tečaja. Pripravili ga bodo tudi za osnovnošolsko mladino. Podobne tečaje nameravajo organizirati tudi v drugih krajih jeseniške občine.

Delavska univerza ima še vedno velike težave z ustreznimi prostori. Pričakujejo, da bodo v letošnjem letu ta problem uredili s tem, da bo temeljno izobraževalna skupnost predvidela v svojem investicijskem programu potrebna sredstva za ureditev prostorov v jeseniški gimnaziji, in sicer kletnih prostorov, kjer bi s primerno adaptacijo pridobili tri nove učilnice, ki bi bile dobrodošle tudi centru srednjih šol na Jesenicah.

D. S.

Premalo časa za kvalitetno delo

Izvršni komite predsedstva CK ZKS je v četrtek in petek pripravil v Kranju skupaj z medobčinskimi svetom ZK za Gorenjsko posvet o aktualnih nalogah pri uresničevanju sklepov tretje seje centralnega komiteja ZKS in o nadaljnjih nalogah pri dograjevanju delegatskih razmerij in skupščinskega sistema. Posveta so se udeležili sekretarji komitejev občinskih konferenc ZK z Gorenjske, predstavniki občinskih konferenc SZDL in zveze sindikatov in predstavniki združenega dela ter občinskih skupščin. Podobni posveti so bili minuli teden tudi v nekaterih drugih slovenskih regijah.

Na posvetu v Kranju so ocenili, da so lanske volitve delegatov in priprave nanje močno razgibale življenje na terenu ter v delovnih organizacijah. V družbenopolitično dejavnost je bilo vključenih veliko občanov, čeprav pri uvodnih razpravah često niso dojeli kvaliteto vseh sprememb v našem družbenopolitičnem sistemu in dogajanju. Zato bo prav izobraževanje v prihodnje treba posvetiti glavno skrb.

Pri ocenjevanju in uveljavljanju novega skupščinskega sistema so opozorili, da še marsikje pri novi vsebini segajo po starih delovnih metodah. Glavni vzrok za to je največkrat pomanjkanje časa. To se je pokazalo predvsem

Višji osebni dohodki

V zadnjih dveh mesecih preteklega leta so osebni dohodki v Sloveniji precej narasli. Novembrsko poprečje osebnega dohodka (podatki veljajo za dohodke, ki so bili zasluženi novembra) je preseglo oktobrskega za 7,1 odstotka, in je znašalo 3245 din. V primerjavi z letom prej so bili novembrski dohodki lani višji za 29 odstotkov.

V gospodarstvu je poprečni osebni dohodek znašal 3126 dinarjev in je bil za 4,8 odstotka višji od oktobrskega, v negospodarskih dejavnostih pa 3911 ali za 18 odstotkov več kot oktobra.

Kranj

Danes ob 15. uri bo v Kranju ustanovna skupščina samoupravne interesne skupnosti za otroško varstvo, jutri ob isti uri pa se bo na prvi seji sestala skupščina samoupravne interesne skupnosti za izobraževanje. Na obeh sejah bodo izvolili organe skupščine in razpravljali o samoupravnem sporazumu.

V četrtek opoldne se bo pri občinski skupščini sestala na peti seji komisija za medobčinsko sodelovanje. Člani bodo obravnavali poročilo o uresničevanju začrtanega programa v minulem letu.

A. Ž.

Radovljica

Jutri popoldne se bo na redni seji sestalo predsedstvo občinskega sveta zveze sindikatov Radovljica. Na seji bodo obravnavali osnutek poslovnika o notranji organizaciji in načinih delovanja občinskega sveta zveze sindikatov in dogovor o financiranju in finančnem poslovanju sindikatov in zveze sindikatov v Sloveniji. Pogovorili se bodo tudi o pripravi na sejo sveta in odborov sindikatov in o občnih zbiorih oziroma letnih skupščinah osnovnih organizacij sindikata. Nazadnje bodo obravnavali še problematiko počitniškega doma Murke Lesce.

Za sredo, 5. februarja, je predsednik radovljiške občinske skupščine inž. Leopold Pernuš sklical osmo skupno sejo vseh zborov radovljiške občinske skupščine. Med trinajstimi točkami dnevnega reda velja omeniti obravnavanje in odločanje o predlogu odloka o spremembi in dopolnitvi odloka o davkih občanov in o predlogu odloka o potrditvi zazidalnih načrtov za Kropo in Kamno gorico. Delegatom je bilo predloženo tudi poročilo o delu komisije za ugotavljanje izvora premoženja pri občinski skupščini za leto 1974.

A. Ž.

Tržič

Tržiška občinska skupščina je na zadnji seji sprejela družbeni dogovor o pospeševanju malega gospodarstva v republiki in občini. Uresničevanje dogovora je za tržiško občino še posebej pomembno, ker tako imenovano malo gospodarstvo (obrt, organizacije združenega dela z do 100 zaposlenimi, storitvene dejavnosti) stagnira. Novi družbeni dogovor upošteva predvsem panoge malega gospodarstva, ki so v skladu s srednjeročnim programom razvoja občine in je po njihovih storitvah v občini največje povpraševanje. Najpomembnejše so olajšave pri najemanju kreditov. Na seji občinske skupščine so menili, da je treba malemu gospodarstvu zagotoviti tudi primerne proizvodne in poslovne prostore.

Danes se bo sestala komite občinske konference ZKS in razpravljala o organiziranosti ZK v občini, ocenil kadrovske politike in obravnaval predlog delovnega programa komiteja in konference za letos.

Sestala se bosta tudi zbora občinske skupščine. Zasedanje zbora združenega dela bo v četrtek, zasedanje družbenopolitičnega zbora pa v petek. Razen tega se bo ta teden sestala tudi izvršni odbor občinske konference SZDL.

-jk

ČGP Delo Podružnica Kranj, Kranj, Koroška 16 Sprejme takoj

1. **PRODAJALCE — (ke)**
za prodajo časopisov, revij, tobačnih izdelkov in galanterije v kioskih v Kranju, Radovljici, Škofji Loki in na Jesenicah
2. **SNAŽILKO**
za čiščenje poslovnih prostorov v Kranju

ZA POSLOVALNICO NA JESENICAH,
JESENICE, TITOVA C. 49

1. **RAZNAŠALCA — (KO)**
časopisa Delo za teren Koroška Bela. Delo je primerno za dijake, študente, gospodinje ali upokojece.
2. **DISTRIBUTERJA**
za razvoz časopisov in revij. Zaposlitev traja od 5. ure zjutraj do 10. ure.
Pogoj: soferski izpit B kategorije in lasten osebni avto.

Vse informacije dobite na podružnici Dela v Kranju, Koroška 16, tel. 21-280 ali na poslovalnici Dela na Jesenicah, Titova c. 49, tel. 81-698.

Komunalni zavod za zaposlovanje Kranj

ponovno razpisuje na podlagi 6. člena samoupravnega sporazuma o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu in sklepa delovne skupnosti z dne 7. januarja 1975
prosto delovno mesto:

poklicnega svetovalca na Izpostavi zavoda v Škofji Loki

Pogoji:

- 1.: višja šolska izobrazba pedagoške, kadrovske ali socialne smeri
- 2.: dveletne delovne izkušnje in
- 3.: da je moralnopolitično neoporečen.

Osební dohodki so določeni s samoupravnim sporazumom. Stanovanje ni preskrbljeno.

Razpis velja 15 dni po objavi oz. do zasedbe delovnega mesta. Prošnje sprejema komisija za medsebojna razmerja delavcev v združenem delu delovne skupnosti zavoda.

KZZ Kranj

CENTRAL
GOSTINSKO IN TRGOVSKO PODJETJE • KRANJ

OMR TOZD Gostinstvo
objavlja prosto delovno mesto
receptorja
v hotelu Evropa v Kranju

Pogoj: srednješolska izobrazba in znanje vsaj enega tujega jezika.
Zaželena je praksa na podobnem delovnem mestu.

Kandidati naj pošljejo svoje pismene prijave z dokazili o strokovnosti in kratkim življenjepisom najkasneje v 15 dneh po objavi na naslov: Central — Kranj, Maistrov trg 11.

Obširne naloge mladih delavcev na Jesenicah

Občinska konferenca mladih delavcev na Jesenicah je na zadnji seji sprejela operativni plan dela za obdobje do junija 1975. Mladi delavci so si zastavili zelo obsežne naloge in, kot so poudarili na seji, jim bodo kos le z organiziranim delom, doslednostjo in seveda z dobršno mero samoodpovedovanja.

Pred dnevi smo se o bodočih nalogah, kakor tudi o doseženih rezultatih konference mladih delavcev pomenkovali s Franjom Kragolnikom, delovodjem jeseniške Železarnice, ki je bil na zadnji seji izvoljen za novega predsednika konference.

»Kakašno delo te čaka kot predsednika delavske mladine železarskih Jesenic?«

»Funkcija je pomembna in mislim, da se odgovornosti zavedam v celoti. Delo mi je precej poznano, saj sem že dalj časa vključen v delo tovarniške konference ZSMS, razen tega pa delam tudi v samoupravnih organih kolektiva. Naše delo, v mislih imam vse mlade delavce v občini, bo najbolj uspešno, če bomo enotno nastopali, če znotraj naše organizacije ne bo nesoglasij. Skratka, delo bo zahtevalo človeka.«

»Konferenca mladih delavcev je v preteklem mandatu določila obdobje delala izredno uspešno, v zadnjih mesecih pa njene prisotnosti na Jesenicah skoraj ni bilo čutiti. Kaj je bilo po tvojem vzrok za ta 'predah'?«

»Najprej moram omeniti, da je bila takšna konferenca na Jesenicah ustanovljena med prvimi v Sloveniji. Takratni program verjetno še ni bil 'zrel', zato je tudi začetniška vneša med posamezniki popustila. Razen tega je bila na začetku prešibka kadrovska zasedba, ki zadanim nalogam ni bila kos. Seveda pa je ob vsem tem treba reči, da je v tem obdobju delavska mladina delala. Posamezni aktivni so zelo dobro delali, prisotnost mladih delavcev pa se je čutila tudi v samoupravnih organih.«

»Kaj pa problemska seja o težavah mladih v samskih domovih?«

»Za to akcijo lahko rečem, da jo je takratno vodstvo dobro začelo, vendar je žal sredi dela popustilo. Seja je odlično uspela, sprejetih je bilo vrsto sklepov za pomoč in reševanje skrajno neurejenih razmer v samskih domovih. Toda do realizacije teh sklepov ni prišlo. Ker se razmere v samskih domovih do danes bistveno niso spremenile, je naša naloga, da že začeto akcijo enkrat dokončno izpeljemo.«

»Novi operativni plan je zelo obširen. Meniš, da boste uspeli, v sicer kratkem obdobju, uresničiti vse zadane naloge?«

»Res je, čaka nas veliko dela, toda nisem pesimist. Mlada generacija je že neštetokrat dokazala, kaj lahko da od sebe, zato tudi mi ne smemo zatajiti. Kot sem že uvodoma ome-

nil, moramo biti enotni, naše delo mora prevevati mladostna energija, prijateljstvo, medsebojna pomoč. To so vrline, na katere moramo pri našem delu misliti vsak trenutek.«

»Kakšne pa so konkretno vaše naloge do junija?«

»V tem obdobju bomo mladi delavci na Jesenicah opravljali vse tiste naloge, ki jih je pred nas postavil IX. kongres ZSMS. Predvsem bomo poudarili naloge, ki so aktualne za jeseniško območje. Tukaj bomo mladi delavci morali biti prisotni pri vseh pomembnih vprašanjih; v mislim imam: gospodarjenje, kadrovanje, ustanavljanje TOZD, stanje delavske kontrole, inflacija, antiinflacijski programi itd. Kdor je seznanjen z dokumenti sindikalnih kongresov, mora vedeti, da se veliko nalog z našimi dokumenti povezuje. Tudi tukaj bomo morali najti tesnejši kontakt, saj do sedaj v nekaterih kolektivih sodelovanja med mladimi in sindikatom skoraj ni bilo. Poleg tega bodo do junija naše naloge še naslednje: marca bomo začeli evidentirati člane za nove samoupravne organe, nadalje bomo ocenili gospodarstvu, pretresli stanje novatorstva in racionalizatorstva v občini Jesenice itd.«

»V operativnem planu ima konferenca tudi izvedbo problemske seje o stanovanjski problematiki mladih delavcev. Morda še nekaj besed o tem?«

»Stanovanjska problematika mladih delavcev je v jeseniški občini že dalj časa aktualna. Mislim, da imajo tudi mladi delavci, predvsem pa mlade družine, ki jih na Jesenicah ni malo, pravico dobiti stanovanje. Pregledali bomo, ali v posameznih TOZD obstajajo programi potreb po stanovanjih oziroma so le-ti sestavljeni realno. Med posameznimi TOZD obstajajo velike razlike v pravnih o dodeljevanju stanovanj. Poleg tega mladim postavljajo vrsto pogojev; delovni staž, izobrazbo in podobno. Veliko je teh vprašanj, o katerih bomo morali obširno spregovoriti na problemski seji.« J. Rabič

Razpis VII. festivala domače zabavne glasbe

Festival bo dne 29., 30. in 31. avgusta 1975 v Ptuj. Zanj veljajo naslednji pogoji:

1. Na festivalu lahko sodelujejo domači zabavni ansambli iz Slovenije in zamejstva.

2. Vsak ansambel bo lahko nastopil na festivalu z dvema skladbama, od katerih mora biti ena vokalna.

3. Skladbe morajo biti izvirne in prvič javno predvajane na VII. ptujskem festivalu. Besedila so zaželena tudi v narečjih.

4. Skladbe, izvedbo in besedila bodo ocenjevale posebne komisije. Komisije bodo sestavljali glasbeni strokovnjaki RTV Ljubljana in Radia Ptuj, znani javni delavci in predstavniki občinstva. Strokovne komisije imenuje UO festivala.

5. Določeno število skladb (po lastni presoji) bo posnela Kasetna produkcija RTV Ljubljana na posebno festivalsko ploščo in kaseto.

6. Na festivalu bodo podeljene naslednje nagrade:

- a) nagrade občinstva:
- 1.000.— din III. nagrada
 - 1.500.— din II. nagrada
 - 2.500.— din I. nagrada
- b) nagrade strokovnih komisij:
- 1.000.— din najboljšemu debitantu za prvi nastop
 - 1.000.— din avtorju za najboljšo besedilo
 - 1.500.— din za najboljšo instrumentalno izvedbo in PLAKETA Kasetne produkcije RTV Ljubljana
 - 1.500.— din III. nagrada
 - 2.000.— din II. nagrada
 - 2.500.— din I. nagrada

7. Pogoj za sodelovanje na festivalu je tudi pristanek, da izvajalci odstopajo od mehaničnih pravic za posnetke plošč in kaset RTV Ljubljana. Avtorjem pripadajo vse pravice, ki jih določa zakon.

8. Ansambli morajo poslati prijave za sodelovanje do 1. februarja 1975, notni material z besedili pa do 20. februarja 1975 na naslov prireditelja RADIO PTUJ, 62250 PTUJ — Vošnjakova 5.

9. Avdicija (za tiste ansamble, za katere organizator festivala meni, da so jo dolžni opraviti) bo v mesecu marcu 1975, snemanje za ploščo in kaseto bo časovno posebej določeno po opravljenih avdicijah.

10. Z vsemi sodelujočimi ansambli bo prireditelj sklenil posebno pogodbo, ki bo natančno določala medsebojne pravice in obveznosti.

Svet delovne skupnosti upravnega organa skupščine občine Tržič razpisuje prosto delovno mesto

referenta za požarno varstvo v oddelku za notranje zadeve

Poleg splošnih pogojev se za delovno mesto zahteva: višja ali srednja strokovna izobrazba upravne ali ustrezne tehnične smeri.

Ponudbe z dokazili o strokovnosti sprejema svet delovne skupnosti upravnega organa skupščine občine Tržič. Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Letošnji program turističnih društev

V torek, 21. januarja, je bila v Kranjski gori razširjena seja tajnikov gorenjskih turističnih društev. Med drugim so se pogovorili o turistični taksi in cenah v zasebnih turističnih sobah za leto. Sporazumeli so se, da bodo občinskim skupščinam predlagali, naj bi turistične takse na Bledu znašale 5 dinarjev, v Bohinju in Kranjski gori 4 dinarje, v drugih krajih Gorenjske 3 in v kampih 2 dinarja. Cene v zasebnih turističnih sobah pa naj bi se za prenočevanje in zajtrk povečale za 15 odstotkov v primerjavi z minulim letom in bi tako znašale od 15 do 17 dinarjev.

Dogovorili so se tudi za enotne oznake za oddajanje zasebnih turističnih sob in za kmečki turizem. Glede oddajanja zasebnih turističnih sob pa so opozorili društva, da morajo upoštevati veljavne odloke, ki so jih o tem sprejele občinske

skupščine. Nazadnje so se dogovorili, da bodo vsa društva posredovala Gorenjski turistični zvezi podatke o različnih prireditvah v letu 1975, ki jih bo zveza upoštevala pri sestavi koledarja turističnih prireditev na Gorenjskem. Imenovali so tudi delegate za samoupravni interesni skupnosti za gozdarstvo za gozdno gospodarska območja Bled in Kranj.

B. Blenkuš

Zdravniško dežurno službo želijo

Občani Medvod in obsežnega okoliša vse pogostje postavljajo zahtevo po ponovni vzpostavitvi dežurne službe v zdravstvenem domu v Medvodah, ki je bila ukinjena 1. avgusta lani. O tem so bili občani obveščeni z lepakom na vratih zdravstvenega doma.

Ukinitev zdravniške dežurne službe je povzročila občanom (kar deset tisoč jih živi na območju zdravstvenega doma Medvode) vrsto neprijetnosti, saj so v nočnem času praktično ostali brez zdravstvenega varstva. Obširno področje nima primerne prometne niti telefonskih zvez, tako da je dežurnega zdravnika težko priklicati domov, v ordinaciji v zdravstvenem domu v Šiški pa je potrebno dolgotrajno čakanje, ker je večino delovnega časa na terenu.

V izrazito industrijskem kraju, kjer se dela v treh izmenah, zasluži občani boljše zdravstveno varstvo. Pogrešajo varnost, saj sedaj ne vedo, če bodo v primeru potrebe pravočasno deležni zdravniške pomoči. Pritožbe se vrstijo na različne naslove, postavljeno je bilo delegatsko vprašanje, toda zdravstveni dom Ljubljana vztrajno molči.

Cesta JLA 6/I
nebotičnik

PROJEKTIVNO PODJETJE KRANJ

Izdeluje načrte za vse vrste visokih in nizkih gradenj. Razpolaga z načrti tipskih projektov stanovanjskih hiš in gospodarskih poslopij.

Cenjene kupce obveščamo,
da smo našo poslovalnico
TEKSTIL BLEED
preselili v prostore
HOTELA BLEGAŠ
poleg Festivalne dvorane
Enaka izbira blaga
Priporočamo se za nakup
murha

ZNIŽANJE CEN SEZONSKI OBUTVI
ALPINA ŽIRI

IV. GRAFIČNI BIENALE JUGOSLOVANSKIH PIONIRJEV

Dolenjski kulturni festival in Gorjupova galerija v Kostanjevici na Krki ter občinski odbor Zveze prijateljev mladine v Krškem prirejata ob 30-letnici osvoboditve in 20-letnici Dolenjskega kulturnega festivala IV. grafični bienale jugoslovanskih pionirjev na temo:

KORAKI V SVOBODO

S tem v zvezi objavlja pripravljalni odbor IV. grafičnega bienala jugoslovanskih pionirjev v Kostanjevici na Krki naslednji

RAZPIS

natečaja za sodelovanje na razstavi grafičnih listov jugoslovanskih pionirjev

Pogoji:

- Na natečaju lahko sodelujejo pionirji — učenci osnovnih šol iz vseh republik in avtonomnih pokrajin, kakor tudi pionirji narodnostnih manjšin živečih v Jugoslaviji.
- Grafične liste naj pošljejo šole ali krožki, klubi, sekcije itd. ali posamezniki najkasneje do 30. junija 1975 na naslov: GORJUPOVA GALERIJA, 68311 Kostanjevica na Krki, Slovenija.
- Vsak grafični list mora imeti na hrbtni strani s pisalnim strojem napisane tele podatke: ime in priimek pionirja-slikarja, njegovo rojstno leto, naslov šole, ki jo obiskuje, razred, leto nastanka grafičnega lista, naslov grafike, ime in priimek likovnega pedagoga, ki je učenca vodil, ter natančen naslov stalnega bivališča avtorja, ki je grafiko ustvaril. Poslani listi naj bodo brez paspartujev. Drugače opremljenih grafičnih listov žirija ne bo upoštevala.
- Poslani grafični listi ne smejo biti starejši od treh let in morajo biti samostojne stvaritve otrok.
- Iz tako predloženih grafik bo žirija izbrala najmanj 120 listov za razstavo. V primeru, da bo gradivo izjemno kvalitetno, bo prireditelj organiziral še kako drugo razstavišče in razširil število razstavljenih del.
- Vsem razstavljavcem in likovnim pedagogom, ki so razstavljalce vodili, bodo podeljene v znak priznanja za sodelovanje častne diplome.
- Grafični listi morajo biti za transport dobro opremljeni, da se ne bodo poškodovali. Poškodovanih grafik žirija ne bo obravnavala.
- Prireditelj bo izdal katalog razstave s potrebno dokumentacijo in z reprodukcijami, ki jih bo izdala žirija. Le-ta si pridržuje pravico izbire slik za razstavo in za reprodukcijo v katalogu in tisku sploh.
- Vse razstavljene grafike bodo vključene v fond stalnega grafičnega kabineta, ki je bil ustanovljen ob I. grafičnem bienalu jugoslovanskih otrok.
- Grafik, ki ne bodo izbrane za razstavo, prireditelj praviloma ne vrača, lahko pa jih pošiljatelj dobi na dan odprtja razstave pri tajništvu pripravljalnega odbora.

Pripravljalni odbor
IV. grafičnega bienala

I. ODBORA ZA MEDSEBOJNA RAZMERJA TOZD V SKLOPU

Kmetijsko živilskega kombinata Kranj v Kranju, Cesta JLA 2 — z n. sol. o.

objavlja naslednja prosta delovna mesta:

za TOZD Kmetijstvo Kranj — z n. sol. o.

1. gozdarskega manipulanta
2. upravnika mehaničnega servisa v Senčurju

za TOZD Tovarno olja Oljarica Britof

3. treh obratovodij rafinacije

II. SVET SDS SKUPNE SLUŽBE

objavlja prosta delovna mesta:

4. gradbenika
5. socialnega delavca
6. saldokontista kupcev

Poleg z zakonom določenih pogojev za delo, se zahtevajo naslednji posebni pogoji:

pod I/1.: gozdarski tehnik z 1-letno prakso na enakem ali podobnem delovnem mestu, samostojnost in natančnost pri delu, delo delno na prostem;

pod I/2.: kmetijski ali strojni inženir s 3-letno prakso ali kmetijski ali strojni tehnik s 5-letno prakso na enakem ali podobnem delu, organizacijske in vodstvene sposobnosti, vestnost in doslednost pri delu;

pod I/3.: visoka ali višja šola živilsko tehnološke, strojne ali elektrotehnične smeri, lahko tudi začetnik. Delo poteka v treh izmenah. Osební dohodek dober.

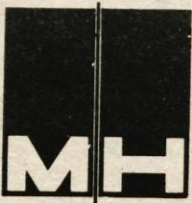
pod II/4.: gradbeni inženir ali gradbeni tehnik, ki izpolnjuje pogoje, določene z zakonom o graditvi objektov (Ur. list SRS št. 42/73 — čl. 40);

pod II/5.: višja šola za socialne delavce, praksa zaželená;

pod II/6.: ekonomski tehnik ali administrator z 2- oziroma 3-letno prakso na enakem ali podobnem delu.

Na vseh delovnih mestih je uvedeno poskusno delo od 1 do 3 mesecev. Nastop dela je mogoč takoj ali po dogovoru. Pismene prošnje z dokazili o strokovnosti in opisom dosedanjega dela sprejema Splošno kadroviski sektor KŽK Kranj, v Kranju, Cesta JLA 2, v 15 dneh od objave.

Komisija za prodajo osnovnih sredstev pri

OZD Marmor Hotavlje

RAZPISUJE JAVNO licitacijo za prodajo

7-tonskega tovarnjaka kiper FAP v voznem stanju.

Licitacija bo v torek, 4. februarja, ob 10. uri na upravi podjetja. Industrija naravnega kamna Marmor Hotavlje 64224 Gorenja vas, tel. 68-214.

Avto-moto društvo Kranj

organizira tečaj za inštruktorje praktične vožnje.

Interesenti naj vložijo prijave do 15. februarja 1975 v pisarni AMD Kranj, Koroška c. 53/d, kjer lahko dobijo vse informacije v zvezi s tečajem.

Samopostrežna restavracija Kranj — Stritarjeva 5 razpisuje prosto delovno mesto

KV mesarja

Nastop dela možen takoj. Pismene vloge sprejema Odbor za gospodarskokadrovske zadeve.

SLOVENSKE ŽELEZARNE — TOVARNE VIJAKOV PLAMEN KROPA S P. O. OBJAVLJA PROSTA DELOVNA MESTA:

1. Kurjača za centralno kurjavo
2. več KV brusilcev za brušenje orodja za nedoločen čas

Rok za prijave je 15. februar 1975. Prijavljeni bodo o izbiri obveščeni v 8 dneh. Prijave je treba poslati na naslov SŽ — Tovarna vijakov Plamen Kropla s p. o.

Zveza združenj borcev NOV SRS občinski odbor Škofja Loka in Združenje borcev NOV Škofja Loka priredita v nedeljo, 9. februarja 1975, ob 10. uri pri spomeniku za Kamnitnikom

žalno komemoracijo

v spomin 50 ustrelenim talcem. Odhod žalnega spreveda bo ob 9.30 z Mestnega trga v Škofji Loki.

Jutri izredni občni zbor Zadružne zveze

Čeprav bo čez nekaj mesecev redni občni zbor Zadružne zveze Slovenije, se je upravni odbor zveze odločil sklicati izredni občni zbor, ki bo jutri v Ljubljani. Vzrok za sklic izrednega občnega zbora je položaj v našem in svetovnem kmetijstvu, predvsem pa problemi pri živinoreji in pridelovanju poljščin, cenah kmetijskih izdelkov, združevanju kme-

tijstva, hranilnokreditnih službah ter vlogi, ki naj bi jo imele kmetijske zadruge. Na izrednem občnem zboru bodo razpravljali tudi o vključevanju zasebnega kmetijstva v večjo tržno proizvodnjo, enotnem reševanju nekaterih najvažnejših problemov v državi ter o oblikovanju Zadružne zveze Jugoslavije.

-jk

Tako, da, vedno sem na razpotju, kadar hote ali nehoti zaidem v naše vasi, med kmete, na kmete. Prvi hip me vedno prevzame okolje, tišina, mir, potem pa se ta romantika, ta vznemena idilika sprevrže v trdno, težko in garaško resničnost, realnost, ki ji ni moč uiti, ki je ne moreš zatajiti, utajiti, kajti prikazuje se ti na vsakem koraku, dokler, da, dokler ne prevlada, dokler te ne prevzame. Zato tedaj, ko odhajam iz tistega okolja, ne vidim več trave in narave in potočkov, ne slišim več petelinov, ne zavem se divjega pasjega laježa, vem le to, da zapuščam nekaj trdnega, težkega in garaškega, da zapuščam ljudi prezgodaj zgubanih obrazov, močnih in žilavih nog in rok, da zapuščam dekle ali dečka, ki sta mi rekla na svidenje iz staje, s kopicico sena, ki ga polagata živini.

O ne, pa ne viham nosu, kadar moram mimo hlevov in staj, ne pačim se, kadar zaobidem na cesti živinske iztrebke, ne gre mi na jetra tisti značilni vonj v kmečkih hišah. Sploh ne nameravam peti visokih pesmi trdemu delu in življenju ter njegovi okolici, nameravam, da nameravam opisati neslužbeni dan, vtise, spontane, naravne iz nekega okolja, vtise, osebna doživljanja, kajti ti vtisi so bili tako močni, da so me zaposlovali še nekaj dni, tako hudo, da so mi že načenjali živce in da so dobili v podzavesti že svoj delovni naslov, nekakšen naziv, kot povest o dobrih ljudeh. Zakaj mi tako vztrajno prihajajo v spomin, ti preprosti kmečki ljudje, saj so kot nanizanka, kot splet same dobrote? Saj bi znal! Prenesi jih na papir, naj tu spet ožive in naj tu ostanejo, saj si konec koncev to želiš, mi buta v možganih, ampak ne tako kot do sedaj, ko ti ti ljudje niso marali povedati, ko si stal važno in samozadovoljno z beležnico v roki pred njimi in s fotografom za seboj. Ja, strah jih je bilo malo, malo so se ustrašili in se še bolj zaprli v svojo redkobesednost in nedostopnost in lupino. In potem si videl njihove zamazane predpasnike pa zgarane roke pa kup živine in si spravi vse z generalijami vred v članek, ovit z banalnostjo vseh banalnosti, z obrabljenostjo, s frazami.

In, kakorkoli mi že uspe, tu so, ti dobri ljudje.

»Jej in pij, tovarišica«, me priganja mama s Koprivnika, pa me takoj zmoti »tovarišica« in ker me še nekajkrat tako ogovarja, vem, da je tega vajena, da so zanj vsi tovariši in tovarišice. »A maš skuševalno kuro«, se pošali ata, ko mi je nerodno kot kaki kmečki nevesti. Prvikrat sem pri njih, pa je že tako kot bi bila štara znanka, stalno me priganjajo k prigrizku, dokler niso nad vse zadovoljni nad praznim krožnikom in z na dušek spitim »frakeljčkom« imenitnega domačega »šnopsa«. »Ja, včas je blo pa res hdo«, pravi mama, »dela ni blo, dela«, pravi ata, »in toliko otrok«, pristavi mama.

Na kmetih

»A bote južnal zdej al poj,« že skrbi mama, mi pa napokani od dobre klobase zvrnemo že drugi ponujeni »frakeljček«. »Bomo poj,« reče domači sin, ki nam je pravzaprav gostitelj.

Že pol ure pešamo, odmaknjena kmetija je od nas še nadaljnje pol ure. Še dobro, si mislim, da imam te stare čevlje. Pri vsaki hiši nas pozdravlja besen pasji lajež, kdajpakdaj opazim skrito oko za zaveso pri oknu, se čudim in začudim, zakaj prav pri vsaki hiši zapirajo kokoške v kvadratasto ograjo, v visoko žično ograjo. In dobim odgovor, da zaradi kradljivih ljubiteljev kokošjega mesa iz zraka, ki jim v taki ogradi zmanjka potrebnega naleta za svoje uničujoče namene. In gremo mimo starega skednja, kjer so se mladi skojevci med vojno skrivaj shajali, tako da lastniki zanje sploh vedeli niso, pa mimo nekdanj požgane domačije, ki so jo morali obnoviti zato, ker so Nemci požgali, ko so našli skrite hlebce sira, namenjenega za »gmajno«, pa mimo lepega vikenda s televizijsko anteno, gor in dol, dokler nas ne sprejme global nad Jereko, kjer smo na cilju.

»Not pojte,« prigovarja gospodinja, pes na verigi pa presunljivo prosi, da ga odvežejo. »Ovsa, ovsa je blo dost, huda zima bo« in že spet smo pri »frakeljčku« pa pri kavici. Tri bršče domače hčerke se sučejo po kuhinji, ena vztrajno pleče, druga je vesela vedrih melodij iz radia, tretja, najmlajša menda, se ljubeznivo smehlja in streže. Pogovarjamo se o dobrem domačem siru pa skuti, gospodar meni, da se okusi pač menjajo in potem smo pri bistvu: pri kolinah, ki pa za zdaj še pridno krulijo v hlevu, ne zavedujoč se zle usode, ki je prišla z nami. Še najmanj je govora o ceni po kilogramu, tale naš gostitelj Tone je sploh na mestu, saj pravi dinar gor ali dol, jaz že vem, kako jima bo pri treh odrasčajočih hčerkah prav prišlo.

Bodoče koline zgrabimo iz hleva v »skoč« s hrano, zapremo, prevežemo z verigo, ki očitno stopetdesetim kilogramom vsebine žuli hrbet. Gospodinja steče v hišo, prinese kunj in verige obuje, božajoč prašiča po hrbtu in prigovarjajoč: »Kar pri mir bodi, najbolj bo!« in verjamem, da ji zdaj ni vseeno, težko ji je. Najmlajša hčerka je »bečka«, dva dni starega prinesla v naročju in ni rekla, poglej ga, pri tem pa ga je venomer božala. Gospodinja je potlej šla v hišo, nobene od žensk ni bilo več, ko smo odhajali, niso hotele gledati, prašič pa se je le poslavljaj z glasnim kruljenjem.

Ooo, kar dober je, so se ustavljali vaščani ob našem sprevodu. Bo kar stopetdeset ali več, smo odgovarjali, spotoma nabavili tehniko in naposled prispeli na konec vasi. Ko smo ga stehali, ga je čakal mesarski nož. Može so se obesili nanj, ga trdno držali, mene pa kot tenkočutnico odgnali stran. Pa sem prišla nazaj in nisem si mašila ušes in nisem drgetala, to je vse tako naravno, to je kot pot gor in dol, to je življenje.

Pa so mi spet ponujali hrano, pa so rekli, ostanite nekaj dni, če vam »paše«. Pa so rekli to odkritosrčno.

In potem se pogovarjamo in pogovarjamo, od časa do časa gremo gledat bodoče koline in na koncu rečem, vraga, to se ne da prav povedati, to ne moreš zapisati, te ljudi moraš doživeti.

D. S.

PROMETNO
HOTELSKO
TURISTIČNO
PODJETJE
VIATOR
LJUBLJANA

Prometno, hotelsko in turistično podjetje

Viator Ljubljana

TOZD promet, delavniške storitve, gostinstvo in turizem Jesenice

objavlja naslednja prosta delovna mesta:

1. VOZNIKA AVTOBUSA za progo Podbrezje—Jesenice
2. VEČ VOZNIKOV AVTOBUSOV za primestni in medkrajevni promet
3. DVEH AVTOBUSNIH SPREVODNIKOV za medkrajevni promet
4. DVEH VOZNIKOV TOVORNJAKA
5. REFERENTA TURIZMA v turistični poslovalnici na Jesenicah
6. KUJARJA za hotel Špik v Gozd-Martuljku
7. PK DELAVCA za delavniške obrate

Poleg splošnih morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

pod 1.: voznik D kategorije, kvalifikacija za poklic voznika, stanovanje v Podbrezjah ali neposredni okolici;

pod 2. in 4.: voznik D, oz. C-E kategorije, kvalifikacija za poklic voznika, stanovanje na Jesenicah ali neposredni okolici;

pod 3.: dokončana osnovna šola, znanje slovenskega jezika, odslužen vojaški rok, potrdilo o nekaznovanju;

pod 5.: srednja strokovna izobrazba splošne, ekonomske ali komercialne smeri, znanje nemščine ali angleščine;

pod 6.: gostinska šola z dveletno prakso;

pod 7.: dokončana osnovna šola, odslužen vojaški rok, z nekaj prakse v kovinski stroki;

Poskusno delo je predpisano. Kandidati, ki bodo sprejeti bodo pridobili lastnost delavca s polnim delovnim časom za nedoločen čas. Pismene prijave s kratko obrazložitvijo dosedanjih zaposlitev naj kandidati pošljejo v 10 dneh od dneva objave.

veletrgovina

ŠPECERIJA

bled

razglašá prosto delovno mesto natakariice za gostišče

Pogoj: dokončana gostinska šola

Delo je za nedoločen čas s poskusnim rokom tri mesece. Samsko stanovanje je zagotovljeno.

Prijave pošljite do 31. januarja Veletrgovini Špecerija Bled, Kajuhova 3.

Gorje — največja krajevna skupnost v radovljiški občini

Ob vznožju Pokljuke in Mežakle, ki ju loči dolina Radovne, ležijo Gorje s prijaznimi vasicami in zaselki. V krajevni skupnosti, ki je bila ustanovljena pred dobrimi desetimi leti, so združene vasi, naselja in zalogorje in Spodnje Gorje, Zgornje Laze, Podhom, Poljšica, Krnica, Spodnja in Srednja Radovna, Zatrnik, Grabče, Spodnje in Perniki, Višelnica, Mevkuš, Hotunje, Zabrezno in še nekateri. Po površini je to največja krajevna skupnost v občini. Od Bleda je oddaljena približno štiri kilometre in prebivalci — Gorjanci, čeprav bi bili menda raje Gorjani — pravijo, da so Gorje nekakšno predmestje Bleda.

Tako kot pravijo za Bohinj, da ima tamkaj dež mlade, je menda v Gorjah sonce tudi takrat, ko je dobršen del Gorenjske zaviti v krmežljivo meglo. V kroniki neznanega avtorja, ki so jo prebrali na eni številnih prireditvah v Gorjah v zadnjih letih, piše: V tem čudovitem svetu živijo pridni ljudje. O tem, da je kraj lep, res ne gre dvomiti. Svojevrstni čar mu daje daleč znana soteska Vintgar in pogled na Triglav ter Karavanke. Da pa so tudi pridni ljudje, govorijo na primer podatki, kaj vse so naredili v zadnjih desetih letih.

Poglejmo najprej nekaj splošnih podatkov. Kot rečeno Gorje ležijo blizu Bleda; meja med obema krajevnima skupnostima je železniška proga. V prek 500 hišah v krajevni skupnosti živi 2760 prebivalcev ali 758 družin. Tako je na primer v Spodnjih Gorjah skupaj z Zgornjimi Lazami 221 družin, v Zgornjih Gorjah 162, Krnici 110, Podhomu 75, Poljšici 66, Mevkušu 29, Grabčah 23, Višelnici 22, Spodnji in Srednji Radovni 23, Spodnjih Lazah 19 in na Pernikih 4 družine.

Prebivalci so zaposleni v prek 100 organizacijah, podjetjih in ustanovah. Prave kmetovalce bi menda lahko na prste prešteli, čeprav pa imajo pri marsikateri domačiji traktor in druge kmetijske stroje. Mladi, ko se popoldne vrnejo z dela, se podajo v gozd in na polja. Skoraj ni hiše, kjer ne bi bilo avtomobila in čeprav na ekranih lahko spremljajo le prvi ljubljanski program, je v veliki večini hiš televizijski sprejemnik.

Ce upoštevamo obrat Krede v Radovni in manjši obrat tovarne Veznine Bled ter del prostorov podjetja LIP Bled, ni na območju krajevnih skupnosti nobene delovne organizacije. Prebivalci se vozijo na delo v jeseiško Železarno, kjer je zaposlenih prek 190. V podjetju LIP Bled jih je prek 130, v GG Bled in tovarni Veznine blizu 70. Od 30 do 40 pa je zaposlenih še v Verigi Lesce, v Elanu in v tovarni Almira v Radovljici.

Med vojno so Gorje z okolico veliko žrtvovali. Tu je doma narodni heroj Andrej Žvan-Boris in 17 nosilcev partizanske spomenice 1941. 159 Gorjancev je padlo v partizanih, v koncentracijskih taboriščih in bilo ustreljenih kot talcev.

»Nekdanji revolucionarni polet se kaže tudi danes,« pravi

na delegatski sistem. Vendar sem prepričan, da se bomo s pomočjo mladih kmalu otresli nekdanjih odborniških navad. V sredo bomo na primer ustanovili skupščino krajevnih skupnosti. V njej bo 45 delegatov iz delovnih organizacij, kjer so zaposleni prebivalci naše krajevnih skupnosti, iz organizacij in društev na terenu in iz posameznih krajev. Na tej skupščini bomo izvolili vodstvo in druge organe, hkrati pa se pogovorili, da bi v krajevni skupnosti razpisali referendum za samoprispevek za reševanje številnih komunalnih in drugih problemov.

Kot rečeno krajevna skupnost Gorje obstaja in deluje že 11. leto. Ves čas je njen predsednik danes

55-letni Matevž Bizjak, doma v Grabčah. Takole pravi o desetletnem delu in načrtih.

»Morda bi kdo hotel očitati, da smo v zadnjih desetih letih premalo naredili. Če pa vemo, da je naša krajevna skupnost med največjimi oziroma največja v občini, da imamo skoraj 35 kilometrov cest, ki jih moramo sami vzdrževati, 14 mostov čez reko Radovno in razne potoke, da skoraj ni bilo kanalizacije, javne razsvetljave, da marsikje niso imeli in še danes nimajo vodovoda, potem menim, da delo, ki je bilo doslej opravljeno, ni majhno.

Prvo leto so obnovili tri mostove (čez Radovno pri restavraciji Vintgar, v Spodnji Radovni in čez hudournik Jela na cesti za Staro Pokljuko). Leto kasneje smo obnovili jezo v Krnici, popravili jezo v Grabčah, in obnovili javno razsvetljavo v Zgornjih Gorjah. Leta 1967 smo potem javno razsvetljavo obnovili v

Spodnjih Gorjah, obnovili most čez Radovno v Grabnu pri Roku in godbenikom preskrbeli uniforme. Naslednji dve leti smo obnovili most prek Radovne v Grabču, uredili javno razsvetljavo v Podhomu. Prvi kilometer asfalta na cesti četrtega reda smo dobili 1970. leta, in sicer od Fortune do mostu v Grabnu. To leto smo tudi v stari šoli uredili varstveno ustanovo. Leto kasneje smo se lotili gradnje kanalizacije v vasi Mevkuš, nato pa vodovoda na Pernikih in razširitve pokopališča. S kanalizacijo smo se ubadali tudi predlanskim, in sicer v južnem delu Zgornjih Gorij in v Grabčah. Turistično društvo pa je uredilo parkirni prostor pri vходу v sotesko Vintgar. In lani? Podjetje LIP Bled je asfaltiralo cesto do svojih obratov, Špecerija pa je začela graditi novo trgovino.

»Kaj pa načrti za naprej? sem ga poprašal.

»Ceste, kanalizacija in mostovi so še vedno naši glavni komunalni problemi. Trenutno tudi ne vem, kako naj bi jih rešili. Lani smo na primer dobili za vsa komunalna dela in druge naloge, ki jih ima krajevna skupnost, slabih 15 milijonov starih dinarjev. To je bilo največ, kar smo dobili odkar obstaja krajevna skupnost. Kako bo v prihodnje, ne vem, saj še vedno ni jasno, kako naj bi se financirale krajevnih skupnosti po novem. Po moje bo najbrž tako, da bomo podobno kot vsa leta nazaj, morali še vedno velik del stroškov pokriti sami s samoprispevki in prostovoljnimi akcijami.

Letos nameravamo zgraditi vodovod v Lazah, asfaltirati cesto pod Višelnico, poglobiti podvoz in urediti cestišče v Podhom, obnoviti javno razsvetljavo v severnem delu spodnjih Gorij, asfaltirati postajališča v Gorjah in v Krnici ter odsek proti šoli ter obnoviti tri mostove prek Radovne v Mevkušu. Če bo ostalo kaj denarja, bomo uredili še javno telefonsko govornico v Gorjah.

To ne bo majhen zalogaj. Vendar mi je vseeno težko, če pomislim, da bomo spet morali pozabiti na skrb za ostarele občane, na partizanske mamice. Tudi nekaj socialnih problemov imamo v krajevni skupnosti. Toda denarja ni. Menim, da bi ne le naša krajevna skupnost, marveč tudi širša, zdaj ko vsi veliko pričakujemo od novega samoupravnega sistema, morala bolj zajeti sapo v skrb za to plat našega vsakdanjega življenja.

A. Zalar

Medtem ko mnoga smučišča na Gorenjskem samevajo, ker noče in noče pasti dovolj snega za smuko, pa je na Pokljuki ob Sport hotelu zelo živahno. Vlečnica je tako obremenjena, da ji je nujen, kratek opoldanski predah. Smučarji, ki so našli svoje zadovoljstvo ob še kar zadovoljivo debelih zaplatah snega, pa ne poznajo premora in hočejo izkoristiti prav vsak trenutek minule prelepe sončne nedelje na Pokljuki. — Foto: D. S.

Ribezu se obetajo slabši časi

45-letni kmet Janko Slivnik iz Zgornjih Gorij 10 sprva ni preveč rad pristal na krajši klepet. Kljub temu sva se dogovorila, da o njem, ki je med prvimi končal kmetijsko šolo v Podvinu in ga danes srečujemo v delegaciji krajevnih skupnosti Gorje in delegaciji za samoupravne interesne skupnosti, v skupščini radovljiške kmetijske zemljiške skupnosti in upravnem odboru blejske Kmetijske zadruge, zapišemo vsaj par besed. Ob tej priložnosti lahko tudi povemo, da je bil Janko Slivnik uspešen smučarski tekač, čeprav se je garaškemu športu zapisal šele z 18 leti...

Družbenopolitično delo vzame Janku Slivniku veliko časa.

»Kmetija zaradi tega trpi. Marsikatero opravilo počaka, čeprav to ni najboljšje. Največje breme pa v takih primerih prevzema žena, saj me mora nadomeščati,« pripoveduje. »Naša kmetija je za gorjanske razmere srednje velika,« nadaljuje. »Precej površin imam v najemu. Oprijel sem se živinoreje. Ribez in gozd sta postranska stvar. Pomemben dohodek dajejo traktorske usluge, kar je značilno tudi za druge gorjanske kmete.«

Slivnikovo govejo čredo sestavljajo frizijke in simentalke, ki gredo poleti za nekaj mesecev na planino na Zatrniku. Lastne matične krave so osnova. Njihova teleta gospodar pita in vzreja. Kljub temu dohodek od živinoreje komaj pokrije stroške amortizacije in vzdrževanja strojev, tako da pogosto za investicije in dohodek njega in žene ne ostane veliko.

Gorje so znane zaradi ribeza, ki ga

je semkaj med drugo svetovno vojno zanesel Sanca. Z njim je zasadel Langusovo njivo na Poljščici. Po vojni se je ribeza prvi oprijel Janez Kocjančič, ki so mu kmalu sledili še drugi kmetovalci.

»Pridelovanje ribeza stagnira,« meni Slivnik. »Odkup in prodaja Slovenijasadju prek blejske zadruge sta dobro utečena, vendar blago zgublja ceno, stroški proizvodnje, še posebno obiranja, pa rastejo. Prihajajo slabe letine in bolezni, tako da ribezu ne napovedujem lepše prihodnosti.«

Janko Slivnik iz Zgornjih Gorij priporoča kmetom več ekonomskega in samoupravnega izobraževanja, znanemu gorjanskemu ribezu pa ne napoveduje obetajoče prihodnosti — Foto: F. Perdan

sti. Pred štirimi ali petimi leti je bilo treba za obiranje ribeza odšteti sedmino dohodka, lani pa že tretjino...

Gozdno gospodarstvo Bled je zadnja leta veliko prispevalo k razvoju gorjanskega področja. Vendar kmetijstvo ni brez težav. Janko Slivnik še posebej opozarja na problem ostarelih kmetov in njihovo socialno in ekonomsko varnost, saj je sedanja pokojnina 30 starih tisočakov, pičla.

»Enake važnosti je problem mladih prevzemnikov kmetij. Naše kmetije so majhne, razdrobljene in marsikateri se boji za varnost v prihodnje. Delavski in kmečki fantje so še pogosto v neenakem položaju z vrstniki, kar se konec koncev pokaže tudi pri iskanju žena. Industrija in turizem sta blizu in sta že marsikoga zvalila s kmetije, poudarja Janko Slivnik.

»Sodim,« nadaljuje sogovornik, »da je pogoj za napredek kmetija, ki lahko dá dohodek dvema družinama. Seveda pa bo treba še marsikaj spremeniti. Opozorjam le na cene. Obetajo se nam podražitev mleka in mesa, vendar bomo kmetije od teh podražitev dobili najmanj. Za liter mleka bomo po novem mogoče iztržili 330 starih dinarjev, od podražitev mesa pa si malo obetamo. Gorjanske kmetijske površine niso visoko produktivne. Veliko umetnih gnojil potrebujejo, živina pa zaradi pomanjkanja domače krme veliko krmil. Pa prav gnojila in krmila so se najbolj podražila.«

Se marsikaj bi lahko izbral iz klopeta z Jankom Slivnikom. Končujem z njegovo mislijo:

»Kmetje se moramo predvsem ekonomsko in komercialno izobraževati ter se spoznavati s samoupravljanjem, ker nam bodo le na ta način bližje pravice, ki smo jih dobili z novo ustavo in novimi kmetijskimi zakoni...«

J. Košnjek

Grenki spomini na mlade dni

Malo po poldnevu sva s fotoreporterjem Francetom zavijugala proti dolini Vintgarja. Namenila sva se na obisk k 84-letnemu Krišpinu Ogrisu. Še vedno čil, rdečeličen in živahen možak naju je sprejel v prijetni hišici, ki si jo je pred leti postavil ob bistri rečici Radovni.

V pojočem koroškem narečju, v narečju, ki ga je mogoče slišati vse redkeje, je začel pripovedovati: »Rojen sem bil v Selah na Koroškem. In zakaj sem zdaj tu? Ni težko povedati. Moja preselitev je vezana na dogodke ob izvedbi plebiscita. Moram povedati, da sem bil vedno zagovornik slovenskega življa, da so me ob izvedbi plebiscita, nemčurji' zasovražili. Takrat pa sem bil v narodnem svetu in plebiscitni komisiji, pa še funkcijo predsednika fantovske zveze generala Maistra sem opravljal. Prav slednja pa je bila Nemcem trn v peti. Blatili so nas in nas napadali. Ampak mi, to lahko povem, nismo delali nasilja, ustvarjali smo samo red. Dali se pa nismo nikdar opehariti,« pove s trpkim nasmehom na licu, ko se istočasno spomi na sedanje dogodke v sosednji Avstriji.

Potlej se je Krišpin odločil, da se odseli iz rojstne vasi, iz svoje domovine. Prenevarno je bilo zanj tam gori v koroški deželi.

»Še ubili bi me,« pravi danes. »Zato sem se odločil za preselitev v Ljubljano. Nekaj časa sem stanoval v slovenskem glavnem mestu, nič nisem bil zaposlen takrat, potem pa so me postavili za gozdnega čuvaja na Snežniku. Kasneje sem odšel v gozdarski tečaj, po končani šoli pa so me premestili za gozdnega čuvaja pri gozdni upravi na Bledu.«

Tudi v zadnji vojni Krišpin Ogris ni držal križem rok. Takole pravi:

»Od vsega začetka sem podpiral narodnoosvobodilni boj, organizacije OF. Bil sem član okrožnega komiteja KP. Mnogih pomembnih dogodkov se še prav dobro spominjam, a predolgo bi bilo pripovedovati vse te zgodbe, vse spomine. Zlasti živi so mi spomini na požgano Radovno, na sestanke okrožnega komiteja KP, na...

Potem se je Krišpin Ogris ponovno spomnil Koroške.

»Prav rad še zaidem v svojo rojstno deželico,« zatrjuje. »Enega brata imam še živega tam gor, enega pa v Ljubljani. Škoda je le, da se je po koroških vaseh marsikaj spremenilo. Slovenske govornice skorajda ni več slišati. Ja,

včasih je pa znal nemško samo tisti, ki je bil pri vojakihi neke na severu Avstrije.«

Čas naju je priganjal s Francetom. Posloviti sva se morala. »Pa še kaj se oglašita,« naju je povabil živahen 80-letnik. »Povedal vama bom še kaj o lovu, na katerem sem bil skupaj z maršalom Titom,« je dejal. Prideva, zagotovo prideva, sva še utegnila reči.

J. Govekar

Umrla je Kržetova partizanska mama

Nekaj dni po novem letu je v Krnici pri Gorjah umrla Kržetova partizanska mama. Rodila se je pred 80 leti v Podhomu. Kot 21-letno dekle se je poročila v skromno kajžo v Krnici, kjer se jima je z možem, ki je opravljal gozdarska dela v pokljuških gozdovih, rodilo deset otrok.

Čeprav je družina bolj živovarila, Kržetova mama, ko ji je 1943. leta umrl mož, ni klonila. Vsa leta vojne je poleg otrok skrbela tudi za partizane. Tudi sinovi Jože, Jakob, Maks in Matevž so odšli v partizane in se vključili v splošni odpor proti sovražniku. Nihče od fantov žal ni dočkal svobode; vsi so padli.

Tudi izguba sinov Kržetove mame ni uklonila. Bila je odločna in skromna. Takšna je bila tudi zadnje dni pred smrtjo. Pokopali so jo na pokopališču v Gorjah.

J. Ambrožič

43-letni Franc Mulej, predsednik krajevnih skupnosti socialistične zveze. »Ko sem pred dvema letoma prevzel to dolžnost, so nekateri menili, da je pri delu in različnih akcijah morda premalo enotnosti. Morda se včasih res nismo znali najbolje dogovoriti. Toda če pogledamo lanskoletne volitve v skupščini in samoupravne interesne skupnosti in nekatere druge akcije, menim, da smo v tej krajevni skupnosti še kako enotni. V različnih družbenopolitičnih organizacijah dela 1533 prebivalcev, v izvršnih odborih društev in organizacij pa okrog 90. Posebno mladi postajajo v zadnjem času aktivni. Trenutno je na področju krajevnih samouprave sicer še nekaj težav. Nekako težko se navajamo

— Čop, čop, — je povzela starejša in se postavila poleg nje. To naj bi menda pomenilo, da moram jesti. Ker mi nista servirali jedilnega pribora, sem segel v skledo kar s prsti. Previdno sem nesel v usta in čakal, kaj bo. Ko se je jed v ustih raztopila, me je spekle kot da bi pojedel živo žerjavico. Domačini, ki so že po mojem skremženem obrazu videli, kakšna je reakcija, so spet planili v smeh. Hitro sem izpil še en kozarec palmovega vina, da bi popravil usta.

Ko so se ženske izgubile po svojih opravkih, smo se moški zbrali skupaj in se poglabili v tekoče zadeve. Več kot eno uro smo se pogovarjali o apartheidu, neuvrčenosti, ženskah in drugih zanimivih temah. Kadar nam naša angleščina ni več zadoščala, da bi povedali kakšno misel do konca, smo začeli kriliti z rokami in pačiti obraze. Na koncu smo bili že vsi malo opiti. Prvič na tem potovanju sem se nekje počutil kot doma.

Popoldne sem si ogledal mesto. Za modernimi fasadami javnih poslopij v središču Dar es Salaama se skrivajo revne delavske kočice, do katerih vodijo prašne in razdrapanje poti. Iz tovarne glinice na robu mesta se je valil gost rjav dim in sedal na strehe bližnjih hiš. Morje v okolici je bilo rdeče od boksitnih odpadkov. Otrok to najbrž ni motilo, ker so se kljub temu kopali v njem. V kapeli na koncu glavne ulice so imeli popoldansko mašo. Iz za priprtih cerkvenih vrat se je slišalo bučanje orgel in petje psalmov. Ljudje po hišnih vrtovih so bili videti srečni in zadovoljni. Odrasli so posedali pod mangovci in se hladili s coca-colo, otroci pa so tekali po dvoriščih in se igrali. Otroške igre so povsod enake: fantje so brali žogo, punce pa so se igrale z lutkami in skakale čez elastiko. Hiše niso skrivale nobenih skrivnosti; vsa vrata so bila odprta, zavese odgrnjene. Pubertetne so postajale pred ogledali in se lišpale za neznane žene. Katera bo imela bolj umetelno frizuro, katera krajši mini. Kaj skrivajo afriška mesta? Nič. Ljudje so taki kot pri nas. Ob delavnikih delajo, ob praznikih počivajo. Vsak živi sam s svojimi drobnimi skrbmi in radostmi. Tako je pri nas, tako je v Afriki in kjerkoli drugje.

Tisto pravo, prvobitno Afriko, o kateri včasih beremo v potopisih in pustolovskih romanih, sem zaslužil šele naslednji dan, ko sem šel iz mesta ven. Tam, kjer se je končal asfalt, se je začela savana z redkimi drevesi kruhovca in z revno bodičasto travo. Med grudami suhe rdeče prsti so se plazili veliki zeleni kuščarji z rumenimi glavami. Kljub neprijetnemu, skoraj zastrašujočemu videzu so to povsem nenevarne rastline, ki jih je v savani srečal skupino v pasu upognjenih ljudi z motikami v rokah. Kadar me je kdo zagledal, se je zavrnil, pokazal dve vrsti širokih belih zob in mi pomahal v pozdrav. V senci dreves so ležali speči otroci. Po njihovih golih telesih so se pasle muhe. Vsepovsod je bilo polno garjavih psov z ogolelo dlako in rdečimi slinastimi gobci. Na robu savane se je vijugalo izsušeno korito neke reke, zadaj pa so se širili nepregledni pragozdovi z opicami, kačami in leopardi. Tam je bila tista nedolžna Afrika, ki še čaka, da jo nekega dne odkrijem. Nad vsem tem pa je bilo sonce; žgoče belo sonce, ki se mi je kot klin zabilo v glavo. Vse se mi je videlo rdeče in zamegljeno.

NOGOMET PRI 40° C

Zadnji, peti dan našega bivanja v Dar es Salaamu, je prišel na barko odposlanec z ruskega tankerja »Aleksander Suvorov« in nas v imenu njegove posadke povabil na nogometni dvoboj na igrišču kluba pomorščakov. Povabilo je bilo seveda z zadovoljstvom sprejeto. Po kosilu smo se oblekli v drese z oznakami naše firme, se dogovorili za takiko in stekli Rusom naproti. Igrišče je bilo sicer zelo lepo in negovano, toda odločno predolgo glede na našo pomanjkljivo kondicijo. Tudi vrata so se nam zdela za malenkost prevelika. Tekma bi se morala začeti točno opoldne, vendar smo jo morali preložiti, ker nikakor nismo mogli najti primerne sodnika. Nazadnje smo sodniško piščalko zaupali častitemu očetu Williamsonu, pastoru neke misijonarske podružnice v Dar es Salaamu. Gledalci nismo imeli dosti: dve prikupni pastorevi hčerki, skupino francoskih hipijev in kakih dvajset doma-

činov, ki so se radovedno spraševali, kdo so ti prismojnjeni belci, ki se gredo sredi največje opoldanske vročine poditi za žogo. Cesar smo se pred tekmo ves čas potihlo bali, se je zdaj začelo urediti. Rusi so tekali po igrišču kot zajci, nam pa je že takoj v začetku pošla sapa. Saj pravzaprav ni moglo biti drugače; naš športni zvezdnik Franjo je imel zjutraj stražo, lepi kadet Marko je zdravil mačka, vodja napada Mujo pa se je s polnim vampom piva komaj premikal po igrišču. Pastor Williamson je piskal ali ne piskal, kakor se mu je pač zljubilo, naša mreža pa se je vedno bolj polnila. Na koncu smo si prijateljsko stisnili roke in podpisali zapisnik o izgubljeni tekmi. V klubu so nas že čakale pogrnjene mize s sendviči in oranžado. Prišli sta tudi obe pastorevi hčerki, ki sta nam s svojim smehom pomagali pozabljati to grdo tekmo. Potem je šlo vse po že ustaljeni praksi. Za oranžado je prišlo na mizo pivo, potem konjak in viski. Pastor nam je pripovedoval vice, ki jih ni nihče razumel, a smo se jim kljub temu vsi smejali. Potem so prišli noter še tisti Francozi. Dali so nam nekaj zavojčkov dobrega tobaka, po katerem se nam je začel glavni nahalo vrteti. Ko smo jih vprašali, kje so ga staknili, so se samo skrivnostno nasmehili in molčali. Potem je nekdo vzel iz žepa piščalko in začel piskati. Pastoru Williamsonu je šlo to na živce in je vključil radio. Iz sprejemnika je prihajala čudna afriška glasba brez melodičnosti in s poudarjenim ritmom. Nazadnje je bil prostor že čisto zadimljen in gledalci smo se kot skozi rahlo meglico.

TROPSKA NEVIHTA

Niti opazili nismo, da se je zunaj medtem stemnilo. Na to nas je opozoril šele pastor in nam svetoval, naj se podizavamo, če hočemo še pred neurjem priti na ladjo. Vstali smo, da bi šli, pa smo že na pragu ugotovili, da nima smisla. Pristanišče je bilo daleč in kazalo je, da se bo dež vsak čas ulil. Od vseh strani hkrati so se nagrmadili črni oblaki in neke v daljavi se je že začelo bliskati in grmeti. Grmenje je bilo zmeraj glasnejše, začel je pihati silovit veter, ki je vitke palme upogibal skoraj do tal. V neposredni bližini mesta so začeli nebo parati bliski. Presledki med posameznimi bliski so postajali tako kratki, da je bila svetloba skoraj stalna. Tudi grmenje se je spreminilo v neprekinjeno rohnenje. Sunkli vetra so prihajali iz vseh štirih strani neba. Oglasil se je šum dežja, silno bučanje, ki je prihajalo bliže in bliže in je nazadnje preglasilo še grom. Nenadoma se je ulilo in debele kaplje so začele bobnati po strehah kakor nalive s točo. V nekaj minutah so se zlele na zemljo ogromne količine vode. Vse struge, potoki in jarki so bili v trenutku polni in voda je v močnem valovanju drla čez plan. Potočki in mlake na nogometnem igrišču so se združili in tam, kjer je bilo prej igrišče, je bilo potem jezero, iz katerega so gledali le redki travnati otočki. Večkrat je tresčilo v neposredni bližini, dež in veter sta se združila v besnečo ujmo, ki je bila vsak trenutek hujša. Kjer je še pred četrto ure sijalo sonce, je bilo zdaj središče tornada.

Kakor je nevihta prišla, tako je tudi odšla. Bliskanje in grmenje se je oddaljilo, veter se je skoraj na mah polegel in takoj za njim je odsekalo ponehal tudi dež. Nastala je gluha tišina, ob kateri se mi je prejšnje grmenje zazdelo kakor prisluh in prikazen. Nebo se je spet razjasnilo in zahajajoče sonce je razžarilo oblake v kričeih mavričnih barvah. Četudi je bilo nevihte konec, pa se ni ozračje prav nič osvežilo. Bilo je še prav tako vroče in zatohlo kot prej.

Ta marčevska nevihta, ki sem ji bil priča, je oznanila konec suhe in začetek deževne dobe v ekvatorialni Afriki. Ta doba se začne s kratkimi silovitimi nevihtami, ki potem čez nekaj mesecev prerastejo v stalno enakomerno deževje, ki traja vse poletje. Jesen je spet čas neviht, meseci od decembra do marca pa so bolj ali manj suhi. Če je sušno obdobje v tropskih krajih neprijetno, potem je deževno še bolj. Promet je v teh mesecih zelo otežen, ker reke in potoki prestopijo bregove in se deželne ceste spremenijo v blatna močvirja. Kdor se mudi v notranjosti dežele in se ni pravočasno vrnil, lahko računa, da bo cele mesece odrezan od doma. Vsak prehod čez reke, ki so povečini brez mostov, je v tem času nemogoč.

(Se bo nadaljevalo)

T. E.

140 let gorjanske šole

Osnovna šola v Gorjah praznuje letos 140-letnico ustanovitve. Leta 1835 so v nekdanji mežnariji uredili šolsko sobo in organizirali pouk za otroke iz gorjanskega kota. Prvi učitelj je bil Dragutin — priimek je zapisovalec šolske kronike izpustil — za njim je gorjanske otroke poučeval Matej Mrak, leta 1853 pa je nastopil službo Jakob Mencinger. V času njegovega službovanja so začeli zbirati material in denar za gradnjo šole. S pomočjo šolskih in občinskih oblasti so jo slovesno predali namenu leta 1866. Najprej je bila šola enorazredna, zadnjih dvajset let preteklega stoletja je bila dvorazredna, v šolskem letu 1903/4 pa je postala trirazredna.

Iz opisa dela šole v prvih desetletjih obstoja je razvidno, da učitelji niso vplivali v otroške glave le znanja o seštevanju in odštevanju, jih učili črkovanja in vere, temveč so mlade kmečke fante poučevali tudi v umnem gospodarjenju in novih dosežkih v kmetijstvu. Zlasti se je pri tem odlikoval učitelj Peter Gross, ki je nastopil službo leta 1871. Ker šola ni imela svojega sadovnjaka, je skupaj s fantiči cepil drevje v kmečkih vrtovih, jih poučeval o sodobnem

Dekliški portret

Ne vem, če me bo Marjetka narisala. Vsekakor bi se z mojim portretom mudila manj kot se bom jaz z njenim. V tistih minutah, ko sva si sedeli nasproti in sem hotela o njej zvedeti skoraj vse, si prav gotovo nisva postali prijateljici. Listala sem po njenem zvezku, v katerega že kako leto zapisuje pesmi, in se trudila spoznati malo bolje tega dekliča z ravnimi svetlimi lasmi in zelenkastimi očmi.

Pa ni hotela, ni se dala spoznati. Zdej se sama trudim z njenim portretom, lepim skupaj besede, ki naj povedo vsem, kakšna je Marjetka. Pravi, da je pesnica. Ravnatelj in njena profesorica slovenskega jezika pravita, da so njene pesmi dobre. No, Marjetka pravi, da so ene pač dobre, druge pa slabe. Zelo samozvestno oceni svoje pesmi, z veliko gotovostjo: tako je in nič drugače, pa pika.

Marjetkin portret sem hotela naslikati z malo vzvišenimi besedami, kot jih morda uporabljajo dvanaestletne pesnice, ko začno po travnikih poganjati trobentice, ko sonce močnejše ogreva stara drevesa v sadovnjaku in ko se dolgolase deklice spomnijo, da so lepše z navitimi lasmi. Marjetka pa ne: ona ima najraje matematiko. To mi pove hladno, nekoliko vzvišeno; češ — na, pa si misli kar hočeš: pesmi pa matematika. Zdej pa me spoznaj, če hočeš. No, po vrhu vsega, je to nič kaj romantično dekletce, še odličnjakinja, že vsa leta.

Listam po njenem zvezčiču pesmi, prebiram pesmice o mami, o malednem otroku, o materi padlega partizana, o naravi in premišljam, ali morda pričakuje od mene, da bom hvalila ali omalovaževala njene pesmice. Pa raje modro molčim, čeprav vem, da bi vsako moje kritiko sprejela hladnokrvno, malo vzvišeno kot morda vsi dvanaestletniki jemljejo besede iz ust starejših. Potem spet poskušam z vprašanji, Marjetka pa odgovarja z »ne vema«, »morda«, s kratkimi enozložnicami, da me spravlja v zadrego. Še malo prelislam njen zvezek in vzdihnem. Verjamem, da bi laže s čopičem naslikala Marjetko kot jo bom s pisalnim strojem. Pa še s čopičem dvomim; Marjetka namreč tudi dobro slika, in to samo portrete neznanih ljudi, ki jih enkrat vidi in potem nič več. Skratka, počne tisoč reči, ki bogate njenih dvanaest nepolnih let. Vendar si vse to lahko samo mislim, saj mi je Marjetka o tem le rahlo namignila; saj ni, da bi človek prav vsakomur pripovedoval o sebi; niti v verzih ne.

Lea Mencinger

gnojenju in jih seznanjal z novimi kulturami. Njegovo zamisel je nadaljeval nadeučitelj Janko Žirovnik, ki je ob šoli uredil velik vrt in sadovnjak. Pri delu so mu pomagali učenci in za njihov trud in pridnost jih je nagradil s 700 zvezki. Kasneje so v tem vrtu vzgojili in precepili v rodne sorte prek 2000 sadik sadnega drevja.

Čeprav je bilo tiste čase v Gorjah in zaselkih, ki jih je zajemal šolski okoliš, veliko manj hiš in gospodinjstev, je bilo otrok več. Že leta 1895 je bilo šolarjev več kot 200, 1910 pa je bilo na šoli 337 učencev ali 15 več kot letos. V kroniki je tudi zapisano, da je to leto ponavljalo razred 34 dečkov in 49 deklic.

V tistih časih so bile družine z velikim številom otrok v Radovni, na Stari Pokljuki, Pernikih, Zatrniku, to je v krajih, v katerih mladih danes skoraj ni več. S Pernikov je zadnji otrok končal šolo pred štirimi leti, iz Radovne jih prihaja v šolo za par, toliko tudi s Stare Pokljuke, kjer je ostala le še ena kmetija, in z Zatrnika en šolar.

Število učencev je v gorjanski šoli naraščalo vse do šolskega leta 1961/62, ko je imela prvič in zadnjič prek 400 šolarjev. Pouk je potekal na štirih krajih: v stari šoli, v domu TVD Partizan, v starem gasilskem domu, v krajevnem uradu in v počitniškem domu občine Ljubljana-Vič. Zato so se Gorjanci odločili, da mora v njihovem kraju zrasti novo šolsko poslopje. Med prvimi so se odločili za krajevni samoprispevek in 30. avgusta 1964. leta so se vrata nove šole odprla.

Čeprav so svojo šolo že zgradili, so se sedem let kasneje priključili drugim občanom radovljiške občine na referendumu za uvedbo samoprispevka za gradnjo šol.

Letos je na šoli 322 otrok v 14 razredih in enem oddelku podaljšanega bivanja. Nižji razredi imajo pouk v dveh izmenah, učenci od petega do osmega razreda pa obiskujejo pouk le v dopoldanskem času.

Tako kot so se krajani hitro ogreli za gradnjo šole, so tudi v učiteljskem kolektivu dovezni za novosti, s katerimi dosegajo večjo kvaliteto pouka in boljši učni uspeh. Že leta 1968 so med prvimi uvedli kabinetni pouk in z novimi učnimi metodami močno zmanjšali osip. Lani je izdelalo skoraj 98 odstotkov učencev in

Celoletna mala šola

V vrtcu, ki je bil pred nekaj leti urejen v Gorjah, je prostora za 60 otrok, vendar je v njem le okrog 40 malčkov. Zato je društvo prijateljev mladine dalo pobudo, da bi v vrtcu imeli tudi malo šolo. Pouk naj bi bil vsak dan in vse šolsko leto.

Za izvedbo zamisli je bilo potrebno zbrati precej denarja. Lani spomlad so organizirali nabiralno akcijo v delovnih organizacijah radovljiške občine, v katerih so zaposleni prebivalci iz Gorij. Najbolj se je odrezalo Gozdno gospodarstvo Bled, ki je za malo šolo prispevalo 5000 dinarjev. Z zbranim denarjem so kupili vsa potrebna učila in učne pripomočke ter igrače. Uredili so tudi igrišče pred vrtcem in ga opremili, da bo spomlad in jeseni pouk lahko tudi na prostem. Kupili so orodje za telovadbo, telovadnico pa bodo uredili v prizidku doma TVD Partizan. Raču-

Ravnatelj osnovne šole Bratov Žvan v Gorjah Srečko Pogačnik. — Foto: F. Perdan

imajo letos le 6 ponavljavcev. Ko so v petek razdelili spričevala, pa je imelo negativne ocene 25 učencev. V polletju je navadno učni uspeh nekoliko slabši kot ob koncu leta.

Izredno je razvita tudi izvenšolska dejavnost. Imajo dva pevski zbora: mladinskega in pionirskega, poleg tega pa recitatorski, šahovski, modelarski in foto krožek. Vsako leto pripravijo šiviljsko-krojni tečaj in tečaj družabnih plesov. Največ zanimanja pa je za šport. Nimajo sicer šolskega športnega društva, temveč so učenci vključeni v sekcije TVD Partizan, ki s šolo zelo dobro sodeluje. Največ ljubiteljev imajo namizni tenis, košarka in orodna telovadba. Poleg tega so učenci vključeni v taborniško in planinsko organizacijo.

Mladi športniki iz gorjanske šole se udeležujejo različnih tekmovanj med osnovnimi šolami in tekmovanj, ki jih prireja občinska temeljna telesnokulturna skupnost. Pevci in recitatorji pa redno sodelujejo na raznih krajevnih prireditvah.

Kaj načrtujejo? Že prihodnje šolsko leto naj bi vsi učenci dobili učbenike zastoj. Zamisel kanijo izpeljati tako, da bi učenci pustili ob zaključku šole vse učbenike v šoli, jeseni pa bi pri razrednikih dobili druge za višji razred. Starši so zamisel že podprli.

L. Bogataj

najo, da bo lahko sprejela malčke že spomladi.

Mala šola je odprla vrata jeseni. Obiskuje jo 47 otrok, ki so razdeljeni v dva oddelka. Pod vodstvom vzgojiteljice Tatjane Vidic se pripravljajo na šolsko delo, spoznavajo naravo in življenje v njej in se privajajo na učenje v kolektivu. Pouk imajo vsak dan tri ure.

Celoletna mala šola v Gorjah je med prvimi v Sloveniji. Zato za delo ni imela potrebnega programa in ga je morala vzgojiteljica skupaj s pedagoškim vodjem šole in ustreznimi službami pripraviti sama. Program male šole, ki je obsegal do sedaj le 70 ur, so dopolnili in razširili.

Denar, potreben za delo, prispeva temeljna izobraževalna skupnost Radovljica. Starši morajo plačati le malico.

Na podlagi pravilnika o podeljevanju občinskega priznanja Osvobodilne fronte slovenskega naroda, Žirija za podeljevanje priznanj OF pri Občinski konferenci SZDL Radovljica

OBJAVLJA pogoje in rok za predlaganje kandidatov za podelitev občinskih priznanj OF leta 1975

Priznanja se bodo podelila ob obletnici ustanovitve OF v letu 1975 zaslužnim organizacijam in posameznikom, ki so s svojim delom, posamezniki pa tudi z drugimi osebnimi kvalitetai dosegali uspehe trajnejšega pomena pri razvijanju in uveljavljanju socialističnega družbenopolitičnega in samoupravnega sistema in odnosov, zlasti pa za dosežke, ki pospešujejo neposredno uveljavljanje občanov in delovnih ljudi na vseh področjih družbenega življenja. Upoštevali se bodo zlasti tisti, ki prostovoljno opravljajo družbeno delo in izstopajo s svojo prizadevnostjo, požrtvovalnostjo in delovnimi uspehi v svojem delovnem okolju. Še posebej pa tisti, glede na to, da praznujemo 30-letnico osvoboditve, ki so s svojim delom med narodnoosvobodilno borbo in v povojni graditvi prispevali k razvoju socialističnega samoupravnega sistema.

Predloge za podelitev priznanj lahko podajo organizacije SZDL, delovne in druge organizacije, samoupravne skupnosti, njihovi organi in posamezni občani.

Predlogi morajo vsebovati osebne podatke in utemeljitev razlogov, zaradi katerih naj kandidati prejmemo priznanje OF za leto 1975.

Rok za prijave je 15. marec 1975. Kasnejših predlogov žirija ne bo upoštevala.

Predloge sprejema

Žirija za podeljevanje priznanj OF pri občinski konferenci SZDL Radovljica

Gorjanska godba žanje uspehe

Glasbena dejavnost ima v Gorjah bogato tradicijo. Že leta 1907 je bila v kraju ustanovljena pihalna godba. Če hočeš kaj zvedeti o gorjanskem orkestru, dobiti podatke iz prve roke, je najbolje, da obiščeš Jožeta Muleja, so mi svetovali domačini.

»Katerega Jožeta pa mislite,« sta mi dejala možaka, ko sem vstopil v znano krojaško delavnico v Zgornjih Gorjah. »Oba sva Jožeta in oba igrava pri pihalni godbi,« sta zatrdila hkrati. Iskal sem seveda tistega starejšega. Tistega, ki sodeluje v pihalnem orkestru malone od začetka.

»Prav letos mineva petdeset let mojega dela v gorjanski godbi,« pripoveduje Jože. Petindvajset let mi je bilo takrat ob vstopu v skupino. Že pred tem pa sem sodeloval v pevskem društvu Trnovo v Ljubljani! Zakaj sem se odločil za glasbo? Veste, tako je, nekeje se moraš udeleževati, nekeje moraš izrabiti svoj prosti čas. Prijatelj Matevž Por, igral je bobne, ja, ta me je povabil v orkester. Ampak takrat naša skupina še ni bila kaj posebnega. Čez kakih pet let je bilo že bolje. Žal pa je naše delo prekinila vojna. Med vojno smo vse instrumente oddali v partizane. Po končani vojni vihri pa smo ponovno začeli delati.«

Jože Mulej

Danes šteje gorjanska pihalna godba okrog trideset članov. Na nastopih se jih, seveda, vsakič zbere nekoliko manj.

»Nastopamo v glavnem v Gorjah in po okoliških krajih,« je pripovedoval Jože. »Lani smo bili celo v

Srbiji. V Brus so nas povabili, v mesto, kjer je bilo med vojno izgnanih veliko naših ljudi. Pred dnevi smo igrali v Kranjski gori na prireditvah ob priliki 25. evropskega prvenstva v kegljanju na ledu, še pred tem pa v Kranjski dolini na Pokljuki, takrat, ko je bilo mednarodno tekmovanje v smučarskih tekih. Škoda, da letos ni ledu na Blejskem jezeru. Pred leti, še prav dobro se spominjam, je naša skupina v narodnih nošah korakala vso pot od obale do otoka in vmes igrala poskočne viže. Številni gledalci so bili navdušeni nad našim nastopom.«

Za podmladek v godbi iz Gorij ni skrbi. V zadnjem času se je vključilo v orkester več novih, mladih moči. Prvi mladi glasbeniki so že začeli nastopati s starejšimi in izkušenimi »virtuozii«.

»Še vedno, tako kot v začetku, igram v orkestru na činele,« pravi Jože, »po potrebi pa tudi na veliki boben. Tudi sin Jože se je odločil, da nadaljuje moje pot. On igra v godbi na boben. Vaje imamo vsak teden dvakrat. Precej napora zahteva vse to. Čeprav sem že precej v letih, nekaj časa še ne mislim izpustiti svojega priljubljenega instrumenta iz rok,« mi je ob slovesu zatrdil Jože. J. Govekar

Črtomir Zorec:

N'mav čriez izaro, n'mav čriez gmajnico...

(Pogovori o koroških krajih in ljudeh)

(53. zapis)

Seveda nismo obiskali vseh vasi prelepe, ravne Podjune — kaj takega v teh skopih, hitrih zapisih sploh ni mogoče. Morali bi resda stopiti še v tako trdnoslovenske zaselke kot so Dob (Aich), Nonča vas (Einersdorf), Komelj (Kömel), Blato (Moos), Vogrče (Rinkensberg), Humec (Heiligengrab), Borovlje (Woronjach), Strpno vas (Traundorf), Bistrice nad Pliberkom (Feistritz) in še in še je vasi, ki sem se jim zameril, ker sem spešil kar mimo. A kaj, ko moram vse obhoditi peš — per pedes apostolorum, kot svoje dni apostoli... Prijatelj, ki bi me hoteli s svojimi vozili kam prepeljati — pa je tudi vedno manj. Pač zato, ker so ta moja romanja po koroški deželi tako malo trgovska, tudi zabavna ne. Nobenih veselih durov, le en sam otožni mol...

Helldorfa in še poslednji adut, ki govori bolj za svinco kot za svinjo: povsod po Koroški je bilo obilo svinčeve rude, odtod toliko Bleibergov. Pa še v bližnji Mežici, resda že na naši strani, je še zdaj živ svinčev rudokop. Le čemu potemtakem ne: Svinška planina?

No, tu pod Svinško planino (ne morem in ne morem zapisati: Svinja planina!) je nekaj kar pomembnih krajev: najimenitnejše so gotovo Vovbre (Haimburg), sedež nekdanj tako mogočnih Vovbrežanov, ki so imeli celo okoli Kranja svoje posesti. Zanimivo je ime kraja: po naše Vobre (spomin na Obre), nemško ime pa je še bolj nazorno: današnji Haimburg je bil prej Heunburg, še prej pa Hunnenburg — torej hunski grad ali pa grad, postavljen v bran proti Hunom?

Sredi vasi, na mali vzpetini stoje še ostanki grajskih razvalin — do-

»Mož za vse«

Matija Klinar

Da, Matija Klinar iz Podhoma je »mož za vse«. Je predsednik prostovoljnega gasilskega društva Podhom-Sebenje, predsednik občinske gasilske zveze Radovljica, predsednik turističnega društva Zg. Gorje-Vintgar, predsednik planinskega društva Gorje, predsednik krajevne organizacije rdečega križa Podhom-Zasip ter predsednik čebelarke družine Gorje. Zdaj verjamete v gornjo trditve, mar ne?

»Naše gasilsko društvo dela kar dobro,« je uvodoma dejal njegov predsednik Matija Klinar. »No, lani se s kakimi posebnimi uspehi ravno nismo mogli izkazati. Letos pa nameravamo dokončno urediti naš gasilski dom, zgraditi stolp, opremiti prostore.«

Sprva je bilo gasilsko društvo samo v Zgornjih Gorjah. Ustanovljeno je bilo pred 81 leti. Potlej se je od matičnega društva odcepila Blejska Dobrava, nato Zasip in nazadnje pred 45 leti še Podhom.

»V turističnem društvu pač delamo po svojih močeh,« pravi Matija. »Zelo veliko dela imamo s totesko Vintgar. Urejamo mostove, lani smo ob vhodu uredili velik parkirni prostor. Narejenih je bilo veliko prostovoljnih delovnih ur! Pri delu nam je veliko pomagala gorjanska krajevna skupnost. Vsi stroški so znašali prek 170.000 din. In še zanimiv podatek za lansko leto. Vintgar je obiskalo, sodeč po prodanih vstopnicah, okrog 50.000 ljudi, najbrž pa jih je bilo še precej več.«

V Gorjah in okolici se je začel razvijati tudi kmečki turizem. To so sicer šele začetki, a možnosti so velike.

Se o gorjanski čebelarski družini je spregovoril Matija Klinar. Da družina obstaja že od leta 1906, je povedal. Od ustanovnih članov čebelarstva društva je živ le še Stefan Razinger iz Blejske Dobrave.

Se veliko bi bilo mogoče povedati o Matiji Klinarju, možu, brez katerega bi si bilo le težko zamisliti uspešno delo marsikaterega društva in organizacije na Gorjanskem, področju in tudi v radovljiški občini. Toda Matija je skromen. Le nerad govori o svojem plodnem delu. J. Govekar

Višelniški zvonci se slišijo v deveto vas

Izdelovanje zvoncev ali zvončarstvo je stara gorjanska obrt, vendar tako na Gorenjskem kot drugje ni kaj prida poznana. Menda so prvi kravji zvonci gorjanskih rokodelskih mojstrov zacingljali v 16. stoletju, vendar se je pisanih virov iz tega časa zelo malo ohranilo. Zapis o zvončarstvu iz kasnejših stoletij pa so pogostejši.

Približno tako se je začel klepet z 62-letnim upokojencem in kmetom Alojzom Janom z Višelnice, ki z Vinikom Janom iz Mekuža še izdeluje zvonce raznih velikosti. V rodu Alojza Jana je zvončarstvo globoko zakoreninjeno. Spominja se, da so pri Pogvajenu, kjer je Alojz doma, zvončarili že leta 1820, na domu njegove matere Marije Jan pa so zvonce oblikovali, kalili ter uglaševali že leta 1752. Nič čudnega torej ni, da se je Alojz nalezel te značilne obrti. Zvončarstvo je prešlo tudi v kri sinov Branka in Igorja ter hčerke Mojce.

Alojz Jan se je pred vojno izučil za ključavničarja in se zaposlil v jeseniški Železarni. Po vojni se je zvončarstvu popolnoma predal. Postal je samostojni zvončarski obrtnik. Pred dvema letoma se je upokojil, vendar prizadevni planinec, turistični delavec in zvončar ni ljubitelj počitka. Odločil se je za popoldansko obrt. Zvonce izdeluje namreč že 28 let. Vsaj tisoč jih naredi letno. Manjši zvončki so bolj iskano blago kot večji, zato slednjih izdela le dobrih sto letno.

»Kakšne materiale potrebujem za izdelovanje zvoncev,« pojasnjuje Alojz Jan. »Navadno železo vlečeno črno pločevino različnih debelin, od pol milimetra do poldruga milimetra. Za večji zvonec je potrebna debelejša pločevina, za manjšega pa tanjša. Zvončkov glas je odvisen od debeline pločevine, velikosti in medeninate prevleke. Dodatni materiali pa so medenina, smrekovo oglje, bombaž, česlovina in posebna ilovica, ki zdrži visoko temperaturo. Najboljšo dobim na Rekarjevi njivi v Lazah. Pa tudi z drugimi materiali so precejšnje težave. Bombaž dobim v Trziču, smrekovino za oglje pa pri Gozdnem gospodarstvu Bled. Lani smo na Pokljuki sami uredili kopišče in s pomočjo znanega oglarja Franca Prešerna iz Zgornje Radovne skuhal dragoceno smrekovo oglje. Druge stvari pa že kupim v trgovini...«

Zanimivo je Alojzovo pripovedovanje o nastanku zvonca in njegovem oblikovanju. Priznati moram, da je to zamotano delo in da mu človek brez dolgoletne prakse ne bi bil kos.

»Najprej je seveda treba narediti pločevino in jo na posebnem nakovalu oblikovati v zvončasto obliko. Sledi kovanje kampe, to je priprave za obešanje ali privezovanje zvonca, in betice. Kam-

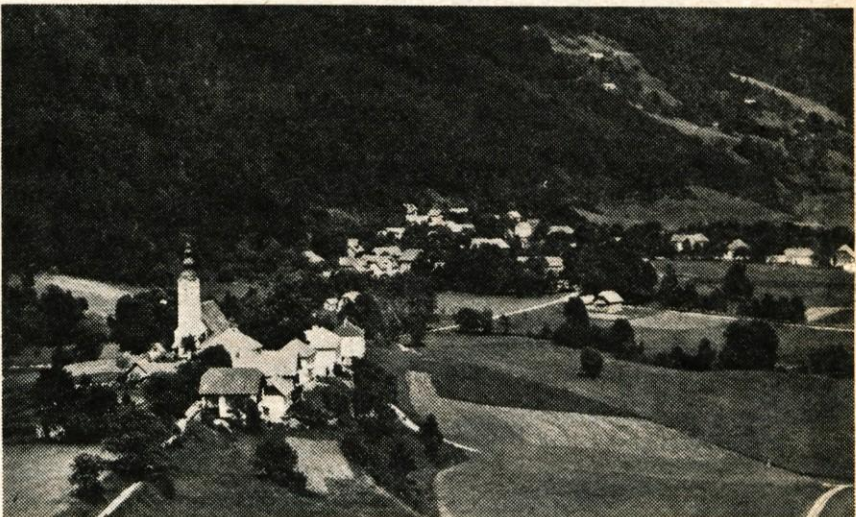
po pritrdim v zvončasto pločevino takoj, betica ali kembelj pa pride na vrsto kasneje. Sledi oblikovanje z medenino. Zamotano delo je to. Zvonce je treba najprej lepo zložiti, dati mednje česlovino, da se zaradi visoke temperature ne sprimejo, posuti z medeninastimi drobci in vse skupaj zaviti v ilovico. Nastane štruci podoben zavitek, »pušil« imenovan, v katerem je lahko tudi 100 zvoncev raznih velikosti. »Pušil« roma nato v peč s smrekovim ogljem. Medenina se pri okrog 1000 stopinjah stali, oblije zvonce in jih po domače rečeno »zlota«. »Pušil« ima posebne luknjice. Ko iz njih priteče odvečna medenina in začne uhajati moder plamen, to se zgodi po dobri uri, so zvonci »zlotanji«. Pol ure mine, da se »pušil« ohladi. Razbije se kot steklo. Seveda je treba zvonce zglediti, polepšati, jim prikovati manjkajoče dele in po potrebi, če bodo uporabljeni za spominke, pobarvati. Za slednje je žena Julka najboljši mojster.«

Janovi zvonci so znani doma in na tujem. Vedno večja redkost in dragocenost postajajo. Včasih, pripoveduje Alojz Jan v šali, celo na kravem vratu niso varni. Marsikatera krava je že ostala brez njega, zato Jan predlaga, da bi morali imeti pastirja zvonci, ne pa krave.

Zvončar Alojz Jan pri delu v kovačnici. Spominja se, da so pred 80 ali 90 leti izdelali v Gorjah 2 kilograma težak zvonce. Janovi zvonci pa so visoki od treh do devetih ali desetih centimetrov. Največji zvonci, ki ga je izdelal znani višelniški zvončar, pa je bil visok 15 centimetrov in je tehtal poldrug kilogram. — Foto: F. Perdan

Sicer pa Alojzu Janu želimo, da bi to obrt še dolgo opravljal in da bi se mu uresničila želja — urediti doma na Višelnici, kjer je zvončarstvo doma, zvončarski muzej. Pa kaj, ko je kdaj še za delo premalo časa. J. Košnjek

Striholče (Gattersdorf) — ena od slovenskih vasic pod pobočjem Svinške planine.

PREK DRAVE

Ne kaže drugega, da kar pohitimo: pri Rudi (Ruden) se strmo spustimo k Dravi, jo po lepem mostu prekoračimo in že smo v povsem drugačni deželici kot je bila Podjuna.

Najprej pa se še malo pomenimo o Dravi, ki je tu spet ozka in globoka, deroča reka. V misel mi pride hrvaški rek: Drava druje, Sava suje (to bi pomenilo: Drava dere, Sava pa se zaganja, suje — pač kot hudourniška, še ne umirjena voda, kot sta npr. že Drava in Mura). Sicer pa je še vse v temi: odkod ime Dravi? Mar je to še ilirska Dravos, antična Dravus, l. 811 imenovana celo Drausus? Vsekakor prastaro ime reke, ki od Beljaka do izliva v Donavo teče po strnjemem slovanskem etničnem ozemlju. — Toda, kaj pa Dravlje pri Ljubljani z očitno podobnim besednim korenem? In Dravinja? Celo baltsko-rusko poimenovanje deroče reke »dravaja rjeka« utegne prispevati k zagonetnemu imenu glavne koroške reke.

OD TRUŠENJ DO VAŠINJ

Tako pravijo velikovškemu podgorju onstran Drave: na zahodni strani so Trušnje, na vzhodni pa Vašnje (Višinje?). To so osamel grički v ravnici, severno od Drave. Ne visoki, bolj hribčki kot gore. Nekaka predstraža mogočne Svinje planine (Saulpe) ali pa po naše, kar se gotovo lepše sliši, Svinške planine. Kaže pa, da bo le bolj prav Svinja planina, saj je tako tej široki gori rekel tudi pisatelj Prežihov Voranc (Lovro Kuhar). On pa je že vedel, saj je bil iz teh krajev doma. No, pa naj bo Svinja planina, čeprav nas bode to nelepo ime za prelepo goro in za čudovite slovenske vasi na njej. — Sicer pa je tako (Svinška planina) — meni v oporo — pisal tudi prof. dr. Matko Potočnik (1909). Blaž Singer (1970) pa vztraja pri imenu Svinja planina. Izraz Svinške planine opiram: na podnožju gore je velik kraj Svinec (Eberstein), pred dobrim stoletjem so v Lipici pri Rudi (ime res kaže na rudo!) stale velike fužine barona

movanja nekoč tako mogočnih graščakov. Nad Vovbrami, visoko v gori, pa so razvaline še starejšega vovbrskega gradu — Rauterburga (Rauburgburga?).

V Vovbrah imajo tudi zelo staro gotsko cerkev, ki se v listinah imenuje že v l. 1303.

Drug velik kraj pod Svinško planino je Grebinj (Griffen). Trg je dobil svoje ime po gradu, ki se je dvigal nad naseljem na 616 m visoki, skoro navpični skali. Grebinj, nekoč last Bamberžanov, je star kraj — saj se prvič omenja že v listini iz l. 1160. Prav blizu Grebinja so l. 1236 ustanovili premonstratski samostan. — Brž pa je treba razložiti ime tega nenavadnega reda: to je vrsta katoliških redovnikov, ki si postavljajo samostane na krajih, ki so jim bili »pokazani z nebes«. — Kako se je to zgodilo, pa pri najboljši volji ne znam pojasniti.

No, ta grebinski kloster še stoji, zanimivost njegova sta dve stari cerkvi, polni zgodovinsko dragocenih kipov. Ena od cerkvic je zgrajena v romanskem, druga pa v gotškem slogu. Seveda služi staro splotje sedaj povsem posvetnim namenom. Za stanovanja pa tudi za gostilno, če ne štejemo župnišča, ki si je tudi našlo svojo streho pod samostanskim krovom.

»IZPUSTITE MOJO MATER«

To je bila zadnja želja partizana Franca Jušiča, izrečena gestapovskim rajbljem.

Zdaj spi junak Jušič svoj poslednji sen na pokopališču v Grebinju. Grob njegov je skromen, tak je tudi betonski križ. Vendar je njegova gomila vedno zasuta s cvetjem.

Franč Jušič je bil delavec v Velikovcu, potem nasilno mobiliziran v nemško vojsko, iz katere je pobegnil k partizanom. — Bil je hraber borec, vedno v prvih vrstah.

Kot domačin (rojen je bil 17. januarja 1919 pod Lipo pri Vovbrah) je bil partizanom zanesljiv vodnik in svetovalec.

Pogumen kot je bil, je na čelu kolone nekega dne v februarju 1945 zašel v zasedo pri kmetu Tušaku v Tolstem vrhu. Zadet od sovražne krogle je obležal smrtno ranjen. Še živega so ujeli gestapovci in ga vprašali, katera je njegova poslednja želja. Franč Jušič, kot dober sin, je hotel rešiti svojo mater iz koncentracijskega taborišča. Češ, zdaj imate mene, namesto nje.

V strašnih mukah je Jušič kmalu umrl. Mati Marija pa je morala kljub njegovi žrtvi umreti v taborišču. Zapustil je Jušič triletno hčerko, ki še živi in skrbi za očetov grob.

(Se bo nadaljevalo)

Ribiška družina Trzič sprejme v honorarno zaposlitev čuvaja

za ribiški rajon: Mošenik in Trziška Bistrica, do izliva v Savo.

Prošnjo je treba poslati na tajništvo Ribiške družine v Trziču.

GLAS 11

Torek, 28. januarja 1975

... čer so Tigri, Medvedi in Vokidoma

Zgornje Laze, najvišje ležeča vasica nad Gorjami, do katere vas pripelje slaba makadamska cesta, ni privlačna in zanimiva le zaradi izrednega razgleda na Gorje, Bled in njegovo okolico, temveč in predvsem zaradi ljudi in njihovih domačij, zaradi ustnega izročila, ki so ga od ohranili iz roda v rod tako verno in zvesto, da je še dandanes zanimivo pričevanje sedanjih najstarejših prebivalcev te vasi. Etnografsko zanimive so tudi domačije, stare in prastare, tiste torej, ki jih rovi gospodarji še niso utegnili predelati.

Prav težko, da bi domačine iz Zgornjih Laz v Gorjah kdo drugače poznal kot le po imenih, ki jih že stoletja nosijo domačije. Če boste ustavili fantiča na senožeti in ga pobarali po Zupanovem Janezu ali »kopičevem Francu, vam najbrž ne bo vedel odgovoriti. Takoj in nemudoma pa vam bo pokazal pot, če ga boste barali za Vokovega Janeza ali Tigrskega Fronca.

Od kje in od kdaj in zakaj pravzaprav ta nenavadna imena divjih zveri za tako miroljubne domačije preprostih, delavnih in prijaznih ljudi? Starejši prebivalci Laz ali »važani«, kot se sami imenujejo, pravijo, da sta najstarejši domačiji, stari že čez tristo let, dobili zares ime po divjih zvereh kot medvedu in volku, da pa so pozneje iz samega »heca« vaščani poimenovali druge domačije po tigru, levu in drugih bolj ali manj krvoločnih zverinah. 76-letni Zupanov ali Vokov Janez meni, da tedaj niso imenovali domačij kar tako, sovaščani so krepko premislili, kakšne lastnosti posameznih zverin bi bile še najbližje značaju in obnašanju posameznih vaščanov. In kadar so sosedje ime sprejeli, kadar so se odločili, tedaj je obveljalo in se obdržalo tako trdno in neomajano kot tristo let stare domačije.

Da so tod pred davnimi davnimi leti zares imeli opravka vsaj z medvedi in volkovi, če že s tigri in levi ne, pričajo stari hlevi, grajeni tako, da jih medvedje niso mogli odpreti. Do danes se je ohranil samo še eden, na Jerovcih, s posebnim visokim pragom, nizkimi vrati in posebnim zapetom »rigljem«. V takem hlevu so bile živali varne pred prebrisanim

medvedom, ki je, kot pravi tod ustno izročilo, bil izredno več pri odpiranju hlevskih vrat, najsi so bila postavljena kakorkoli. Pomagal je le posebno visok prag in nizka vrata ter čvrst »rigelj«.

»Važani« so kar malo ponosni na svojstvena imena domačij, četudi vedo povedati, da je nekoč nekemu zaradi nenavadnega imena prav huda predla. Neki davni prednik »vokovih« je nekoč na Bledu zagrozil kočijažu, da ga bo enkrat in neke popadel pravi volk. Kočijaž je šalo vzel zares, mislil je na domačine, Volkove, ki so morali biti prav razboriti, saj je ubogega šalivca zgrabil za vrat in ga tako zdelal, da je žalostno umrl.

Zupanov Janez pa Hudovernikova Minca in drugi starejši prebivalci Zgornjih in Spodnjih Laz se spominjajo pripovedovanj svojih očetov o življenju v teh dveh vaseh pred dvesto in več leti, o sprva še lesenih bajtah vedo povedati, o preji in predicah, o majerjih in majercih, o izseljevanju v Ameriko, o kuhanju oglja na Mežakli, »golcvanju«, priljubljeni »frikci«, posebni jedi, o divjem možu, ki je baje živel v tedaj gostih gmajnah, o mlinih na vodi,

Mladi so vneti za tehniko

Radioamaterska dejavnost v Gorjah nima tolikšne tradicije kot druge dejavnosti, vendar pa mladi radioamaterji niso nič manj zagreti za svoje delo kot člani drugih gorjanskih društev. Radioklub Gorje je bil ustanovljen šele oktobra 1973. V radioklub Lesce so hodili štirje iz Gorji, pa je bilo to malo predaleč. No, padla je pobuda, da bi v Gorjah ustanovili svojo sekcijo in zdaj ta živi in dela.

»To ni bilo ravno lahko,« pripoveduje eden od ustanoviteljev radio kluba Gorje z imenom Pokljuka Franc Mulej. »Vendar pa so bili fantje zagreti in če mladi hočejo, je res nekaj narejenega. Sami smo zbirali prispevke občanov, priredili smo kar pet veselice in opravili okoli tisoč prostovoljnih delovnih ur pri ureditvi okolice stavbe TVD Partizana v Gorjah. Svojih prostorov namreč

o tedanji noši in še in še. Ni dolgo tega, ko so na Lazih zazidali zadnjo, več kot sto let staro »levo«, posebno pečico v zidu, pred katero so predice predle in ki jim je dajala bolj svetlobo kot pa jih je ogrevala. Na ogenj so devali iveri, treske tako, da je bila »hiša« stalno razsvetljena.

Bil je to trden rod, zdrav in krepak. Trdo delo od jutra do večera, na poljih, na bližnji Mežakli, doma. Kmetje so imeli veliko ovac, polne hleve pozimi in polne pašnike poleti na Zgornjem Kozjeku pa svoje majerce, ki so se najbolj hudovali tedaj, kot pravijo, ko jim je živina ušla »na gobanje«. Hudo vznemirjene so bile živali tedaj, ko so se nažrle gob in jagod in drugih sadežev, ki jih je bilo tedaj v tem koncu toliko, da so po njih hodili. Odkar pelje v ta kraj nova cesta, gob ni več.

Zdaj življenje te, nekdanjih trdnih kmetov daljne potomce žene za boljšim zaslužkom v dolino, le trije so še ostali na kmetijah. Mladi pravijo, da bodo ostali tu, da bodo stare domačije obnovili, da bodo kljub temu, da se zaposle v dolini, ostali še naprej doma, v tej vasi, tu, »čr so Tigri, Medvedi, Levi in Voki doma«.

D.S.

nismo imeli, TVD Partizan pa nam je obljubil prostore za radijsko postajo brezplačno.

Mladi radioamaterji so se resno vrgli na delo. Nakupili so za okoli 2000 din opreme in postaja je oživila. Zdaj lahko s svoje kratkovalovne stavotne radioamaterske primopredajne postaje potuje po vsem svetu tudi njihov znak. Trenutno se s to dejavnostjo ukvarja dvanajst članov, od tega bosta dva v kratkem opravila potrebne izpite, nanje pa se pripravljajo še trije mlajši člani, za radioamaterje pa so izučili po pogodbi tudi 4 vojaške obveznike.

Z denarjem je vedno tako, da ga je premalo. Nekaj sredstev so do sedaj že dvakrat dobili od Lip Bled, drugače pa si fantje pomagajo kot vedo in znajo. Denar, ki priteka, zadostuje le za porabljen elektriko in za ogrevanje prostorov, ni ga pa še dovolj, da bi si kupili UKW postajo in generator honda, kar si že dolgo časa želijo.

»Vsa radioamaterska tekmovanja,« pravi Franc Mulej, »potekajo namreč z UKW postajami, zato se doslej takih tekmovalcev nismo mogli udeleževati in pokazati svojih sposobnosti. Jasno pa je, da takšna postaja ni le ponos radiokluba, pač pa ima veliko praktično vrednost za vse področje, kjer je. S takšno opremo se je namreč mogoče vključiti v radioamatersko mrežo in o dogodkih katerekoli vrste, pri tem imam v mislih tudi elementarne nesreče, obvestiti svet. S sedanjo opremo pa smo vezani le na stalno omrežno napetost, sedanja postaja pa tudi ni prenosna. Če sem prej rekel, da se tekmovalci ne nismo udeleževali, pa s tem še ni rečeno, da naši člani niso preizkusili svojih sposobnosti in predvsem vzdržljivosti. Pred dvema letoma smo namreč spremljali znameniti pohod gorjanske godbe na Triglav, bili pa smo zraven tudi, ko so odprli dom na Dolču.«

UKW postaja bi vsekakor močno poživila dejavnost radiokluba v Gorjah, saj bi s tem pritegnili v klub predvsem mlade, ki se zanimajo za tehniko, dosedanja opremljenost radiokluba pa zanje ni posebno zanimiva. Res pa je tudi, da se o tej dejavnosti v časopisih tudi manj piše, čeprav te vrste tehnika že zaradi svojega pomena za splošni ljudski odpor tega nikakor ne zasluži.

L. M.

Do današnjega TVD Partizan

Gorjanci letos stopajo že v 54. leto telesnokulturnega in športnega življenja. Tudi v letih, od zlatega športnega jubileja leta 1971, do danes so dali vrsto zvenečih imen smučarskega teka. Le-ta je tu v Gorjah med košarko, žensko odbojko, splošno vadbo in gimnastiko ter alpskimi disciplinami in skoki najbolj popularen in ima največ privrženec.

Zametki -telesnovzgojne dejavnosti v Gorjah segajo v leto 1921, ko se je iz takratnega telovadnega oddelka Orel - le-ta je že leta 1923 z združenimi močmi vaščanov začel graditi svoj dom - razvil v odlično telesnovzgojni kolektiv. Ko so leta 1929 tedanje oblasti razpustile vse telovadne organizacije, so ustanovili športni klub. Poleg telovadbe so se začeli ukvarjati tudi s smučanjem. Smučanje je doseglo tako množičnost, da so kolarji komaj dohitevali naročnike. Leta 1930 je bilo v Gorjah ustanovljeno telovadno društvo Sokol, ki je s svojimi tekmovalci doma in v tujini dosegalo izredne uspehe.

Po končani vojni, v kateri je mno-

I. Odbori za urejanje medsebojnih razmerij delavcev v združenem delu

Trgovskega podjetja Merkur veleželeznina Kranj,

TOZD in DS Skupne službe ter Sveti poslovnih enot TOZD Prodaja na drobno.

razpisujejo naslednja prosta delovna mesta:

1. direktorja splošnega sektorja
2. direktorja finančnega sektorja
3. pomočnika direktorja TOZD Prodaja na debelo
4. pomočnika direktorja TOZD Prodaja na drobno

Pogoji:

pod 1.: visoka izobrazba organizacijske, pravne ali ekonomske smeri in 5 let delovnih izkušenj pri vodenju splošnega sektorja v DO ali višješolska izobrazba organizacijske, pravne ali ekonomske smeri in 10 let delovnih izkušenj pri vodenju splošnega sektorja v DO;

pod 2.: diplomirani ekonomist, 5 let delovnih izkušenj pri vodenju finančnega poslovanja v DO ali

višješolska izobrazba finančne ali organizacijske smeri in 10 let delovnih izkušenj pri vodenju finančnega poslovanja v DO;

pod 3. in 4.: diplomirani ekonomist, 3 leta delovnih izkušenj na odgovornih delovnih mestih v komercialnih službah ali višješolska izobrazba ekonomske, pravne ali organizacijske smeri in 5 let delovnih izkušenj na odgovornih delovnih mestih v komercialnih službah ali srednješolska izobrazba poslovske ali komercialne smeri in 8 let prakse pri vodenju poslovne enote ali prodajalne;

Posebni pogoji:

kandidati morajo imeti ustrezne moralno politične kvalitete, organizacijske sposobnosti za vodenje ter predložiti potrdila o nekaznovanju.

II. Odbori za urejanje medsebojnih razmerij delavcev v združenem delu

Trgovskega podjetja Merkur, veleželeznina Kranj v TOZD in DS Skupne službe

razglašajo naslednja prosta delovna mesta:

1. pravnik
2. gradbenega tehnika
3. trgovskega pomočnika — železninar
4. kurirja-šoferja

Pogoji:

pod 1.: diplomirani pravnik, 1 leto delovnih izkušenj v pravni službi, na sodiščih ali delovni organizaciji, zaželen pravosodni izpit;

pod 2.: srednješolska izobrazba, 3 leta delovnih izkušenj v gradbeni operativni — vzdrževanje poslovnih zgradb in drugih objektov;

pod 3.: KV trgovski pomočnik tehnične smeri — železninar

pod 4.: šofer B kategorije.

Ponudbe z dokazili o pogojih razpisa in objave je treba poslati v 15 dneh po objavi na Trgovsko podjetje Merkur, veleželeznina Kranj, kadrovska socialna služba, Odbor za urejanje medsebojnih razmerij delavcev v združenem delu, 64000 Kranj, Koroška cesta 1.

Prvi klini gorjanskih alpinistov

Planinsko društvo Gorje je bilo ustanovljeno leta 1929, zadnja leta pred vojno je združevalo 70 članov, po vojni pa je spisek članov hitro dosegel 150 in 200 ljubiteljev gora. Danes, in to marsikdo skoraj verjeti ne more, ima gorjansko Planinsko društvo okrog 850 članov. Kar 270 gornikov je mlajših od 25 let. Vrata društva so odprta slehernemu ljubitelju gora. Še posebno pa so dobrodošli planinci, ki so pripravljeni z delom dokazati svojo pripadnost planinski organizaciji.

Gorjansko planinsko društvo vodi pridni ljudje in jih srečujemo tudi v drugih krajevnih druženopolitičnih organizacijah in društvih. Matija Klinar je predsednik društva že 22 let, tajniške posle pa je še do nedavnega opravljal Alojz Jan z Višelnice. Omeniti moram, da je bil Alojz Jan društveni tajnik 27 let, član planinskega društva pa je od leta 1931 dalje. Alojz je sedaj predsednik društva, tajniške posle pa so gorjanski planinci zaupali njegovi hčerki Mojci.

Gorjanski planinci so delavni. Več let že oskrbujejo in negujejo dom Planika pod Triglavom, ki stoji 2408 metrov visoko, in kočjo na Dolču. Koča je dobro opremljena in obnovljena ter lahko sprejme tudi 140 planincev. Postojanki Planika in Dolči sta odprti od julija do konca septembra. Razen oskrbovanja in vzdrževanja postojank, kaže omeniti in pohvaliti mladinski odsek, ki je znan po organizaciji planinskih šol, raznih tekmovalnih in pohodov. Tudi markacisti ne zaostajajo. Lani je začel še alpinistični odsek. Sedaj deluje pod okriljem izkušenih alpinistov iz Mojstrane, prihodnje leto pa bo že zanesljivo usposobljen za samostojno delo. Alpinisti pridno vadijo in nabirajo alpinistične veščine. Med novoletnimi prazniki so plezali v triglavskem pogorju, sicer pa so že opravili čez 60 vzponov nad 2000 metrov.

Tako kot šivilna druga planinska društva tarejo tudi gorjansko društvo finančne težave. Z lanskim ustanovitvijo temeljne telesnokulturne skupnosti v Radovljici so je po tej plati kočno obrnilo na bolje. Letos, ko se bo skupnost dokončno oblikovala, pa računajo člani Planinskega društva Gorje na še boljše čase.

J. Košnjek

Zakaj Krištovo mamo kašelj daje

Gorjanci so nenavadno trdoživi, kleni ljudje. Takšen vtis sem vsaj dobil med obiskom pri Mariji Peterman, Krištovi mami po domače. 92 let ima, a povedala mi je, da — kar zadeva območje krajevnih skupnosti Gorje — nikakor ne nosi zastave. Upošteva rojstni datum, bi bila komaj tretja na seznamu: starejši sta namreč edinole Špehova mama iz Vintgarja in neka ženica iz Poljan, katere imena pa spričo pomanjkanja časa nisem uspel zvrtati. Obe-ma je menda 95 let. Toda tudi »korenin« z osmimi križi na grbi v Gorjah ne manjka, so me poučili.

No, Krištovi mami bi človek prisdil kakšni dve desetletji manj kot si jih je doslej v resnici nabrala. S fotoreporterjem Francijem bi dala roko v ogenj, da jo bova našla doma, počivajočo nekje za toplo pečjo. Ampak ne: zvonec nad vrati prelepe hiše v Višelnici je cingljal v prazno. Ravno sva hotela pobarati sovaščane, ali je naslov sploh pravi, ko zagledava po poti navzdol prihajati čilo mamco. Stopala je gibčno in prožno kot kakšna mladenka.

»Ja, ja, jaz sem Marija,« je pri-kimala in naju potem, ko sva povedala, kaj želiva, gostoljubno povabil-a noter. Da veliko hodi naokrog, je razložila. Doma ne zdrži dolgo. Dolgčas ji postane, pa gre ven. Niti

12 GLAS
Torek, 28. januarja 1975

prodam

Nudim vam vsak dan SVEŽA JAJCA. Šenčur, Mlakarjeva 58 272
Prodajam PRAŠICA za zakol. Vidic Franc, Partizanska 8, Bled 459
Prodajam PRAŠICA za zakol. Luže 4, Šenčur 461
Ugodno prodajam termoakumulacijsko PEČ 5 KW. Moše 30, Smednik 462
Prodajam dve mladi KRAVI, 3 in 4 mesece breji. Brode 10, Škofja Loka 463
Prodajam KRAVO s teletom. Zg. Brnik 73, Cerklje 464
Prodajam PRAŠICA, 180 kg težkega. Zgoša 42, Radovljica 465
Prodajam KRAVO s četrtim teletom ali brez. Šerčerjeva 30, Radovljica 465
Prodajam dobro ohranjen TRAKTOR PASQUALI. Senično 19, Tržič 466
Prodajam 140 kg težkega PRAŠICA. Sr. vas 9, Golnik 467
Prodajam PRAŠICA za zakol. Gorenjesavska 19, Kranj 468
Prodajam suhe HRASTOVE PLOHE za stopnice. Pšev 6, Kranj 469
Prodajam 2 PRAŠICA za zakol. Struževo 12, Kranj 470

vozila

Prodajam dele za ŠKODO 1000 MB. Telefon 23-838, Kranj 390
Prodajam ZASTAVO 750 po delih. Kos Ivan, Podporezen 1, Železniki 471
Zelo ugodno prodajam FIAT 750, starejši letnik, sedež za otroka v avtu, HOJCO ter kombiniran otroški VOZIČEK. Bizjak, Novi svet 17, Škofja Loka 472
Prodajam ZASTAVO 750, letnik 1972. Britof 134 473
Ugodno prodajam tovorni avto TAM, 5 ton, opremljen za prevoz lesa, lahko tudi z garantiranimi prevozi. Vrtnik, Gregoričeva 34, Čirče, Kranj 474
Zaradi odhoda k vojakom nujno prodajam osebni avto ZASTAVO 750. Lesičnik, Pševska 2 i, Kranj 475

kupim

Kupim HOKEJSKE DRSALKE št. 39. Dolžan, Kranj, tel. 21-108 476
Kupim rabljen REZKALNI STROJ. Ponudbe pod »Rezkalni stroj« 477

stanovanja

Mirno dekle — Slovenka, delavka išče SOBO v Kranju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Nujno« 453

posesti

Prodajam TRAVNIK, 54 arov. Naslov v oglasnem oddelku. 478
Prodajam GARAŽO v Kranju, Cesta Staneta Žagarja 7. Dolinar, Partizanska 42, Škofja Loka, telefon 60-190 479

zaposlitve

Nujno potrebujem mlajšega MI-ZARŠKEGA POMOČNIKA ali pomožnega delavca, lahko tudi za priučitev. Ogris Andrej, mizarstvo, Trojarjeva 9, Kranj 410
Iščem pomoč pri učenju gospodarskega računstva I. letnika srednje ekonomske šole v bližini Kranja. Ostalo po dogovoru. Naslov v oglasnem oddelku 480

OMR TOZD
Gostinstvo
Central Kranj
objavlja
prsto delovno mesto

poslovodje
hotela Evropa
v Kranju

Pogoji:
srednješolska izobrazba ali VK gostinski delavec s triletno prakso na podobnem delovnem mestu.
Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o strokovnosti v 15 dneh po objavi na naslov: Central Kranj, Maistrov trg 11.

obvestila

GOSTIŠČE AŽMAN pri Vidi, Nomenj, Boh. Bistrica je spet ODPRTO s 1. 2. 1975. Kmečki narzek, žabji kraki, domače pečenice s kislim zeljem, dobra domača kapljica. Cene konkurenčne. Vabljeni! 482

lokali

GOSTINSKI LOKAL dam v najem. Zg. Bitnje 32. Ogled v nedeljo 2. februarja 1975 od 14. ure dalje 483

ostalo

Podpisani ČEMAŽAR FRANC, Lenart 8, Selca nad Škofjo Loko. Kot skrbnik brata ANTONA ČEMAŽARJA, stanujočega prav tam, obveščam občane, da Čemažar Anton ne more sam brez mojega in ostalih podpisov prodajati kakršnekoli premičnine in nepremičnine in ne more sklepati sam nobenih kupoprodajnih pogodb. Obenem izjavljam, da nismo plačniki njegovih dolgov. Čemažar Franc 484

zahvala

Prizadeti čutimo dolžnost, da se zahvalimo vsem, ki so nam ob nesreči, ki nas je zadela v ranem jutru 24. januarja, priskočili na pomoč. V prvi vrsti se zahvalimo mladim z Vojkanom, Jurčkom in Marinko Kosič ter ostalim nepoznanim na čelu, ki so ne glede na lastno varnost začeli reševati, kar se je rešiti dalo. Dalje organom milice Kranjska gora, ki so bili na mestu istočasno z mladino in takoj stopili v akcijo. Vsa zahvala tudi gasilcem Kranjske gore in Podkorena, ki so obvarovali sosednje objekte pred uničujočim elementom. Zahvaljujemo se tudi jeseniškim gasilcem, ki so prišli v zelo kratkem času, in kot dopolnilo ostalim reševalcem onemogočili nadaljnje divjanje plamenov. Na tem mestu vsem, ki so kakorkoli pomagali in nas rešili pred katastrofo, ki je grozila uničiti vse naše objekte in imetje, iskrena hvala. Zahvaljujemo se tudi gasilcem in gasilskim pionirjem, ki so drugi dan pomagali odstranjevati grozeče ostanke, in sosedom, ki so naslednjo noč pogasili na novo izbruhli požar. Hvaležne družine Tončka Jakelj in Globočnik. Kranjska gora, januar 1975 485

**Žito Ljubljana,
TOZD Pekarna Kranj**

išče za svoje delavce samske sobe oziroma ležišča

V ta namen vabimo lastnike takih sob, ki so pripravljeni skleniti z nami sporazum o oddaji prostorov, da se zgledajo v upravi Pekarne ali nam pošljejo pismo ponudbo na naslov: Žito, TOZD Pekarna Kranj, Dražgoška 8.

V pošte pridejo ponudbe iz mesta Kranja.

**Razpisne komisije pri
Trgovskem podjetju Merkur
veleželeznina Kranj**
razpisuje prosta delovna mesta:

1. direktorja TOZD Prodaja na debelo Kranj,
Koroška cesta 1 z n. sub. o.
2. direktorja TOZD Prodaja na drobno Kranj,
Koroška cesta 1 z n. sub. o.
3. direktorja TOZD Trgovske storitve Kranj,
Koroška cesta 1 z n. sub. o.

Kandidati morajo poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev, izpolnjevati še naslednje pogoje:

pod 1.: diplomirani ekonomist, 5 let delovnih izkušenj na odgovornih delovnih mestih, aktivno znanje enega svetovnega jezika;
pod 2.: višješolska izobrazba upravne, pravne ali ekonomske smeri, 5 let delovnih izkušenj na odgovornih delovnih mestih;
pod 3.: višješolska izobrazba dejavnosti TOZD in 3 leta delovnih izkušenj na odgovornih delovnih mestih ali srednješolska izobrazba iz dejavnosti TOZD in 5 let delovnih izkušenj na odgovornih delovnih mestih.

Poleg splošnih morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

organizacijske sposobnosti za vodenje, ustrezne moralnopolitične kvalitete, predložiti morajo potrdilo o nekaznovanju, spričevalo o šoli in podatke o dosednji zaposlitvi.

Ponudbe z dokazili o pogojih razpisa je treba poslati v 15 dneh po objavi na naslov: Trgovsko podjetje Merkur, veleželeznina Kranj, kadrovska socialna služba — Razpisne komisije, 64001 Kranj, Koroška cesta 1.

**Tekstilindusovemu
ljublanskemu zmaju
in diplomi ob rob**

Mehko, nežno, frfotajoče poletje iz Tekstilindusa

Ponosni so na odličji in zdi se, da pomenita kar nekakšno prelomnico v njihovem delu, iskanjih in prizadevanjih za nove in nove uspehe. Da so prejeli tako visoka priznanja na sejmu MODA '75 v Ljubljani, ni zgolj naključje. Kar pogledamo.

»Trije osnovni momenti so bili prisotni pri izbiranju blag in vzorcev za letošnje poletje,« je

povedal Anton Čere, direktor razvojnega sektorja v Tekstilindusu. »Dejstvo je, da smo izhajali iz mode '75. Ta pa je nežna, bogato nabrana, da vse frli in krila so daljša, skratka žensvena.

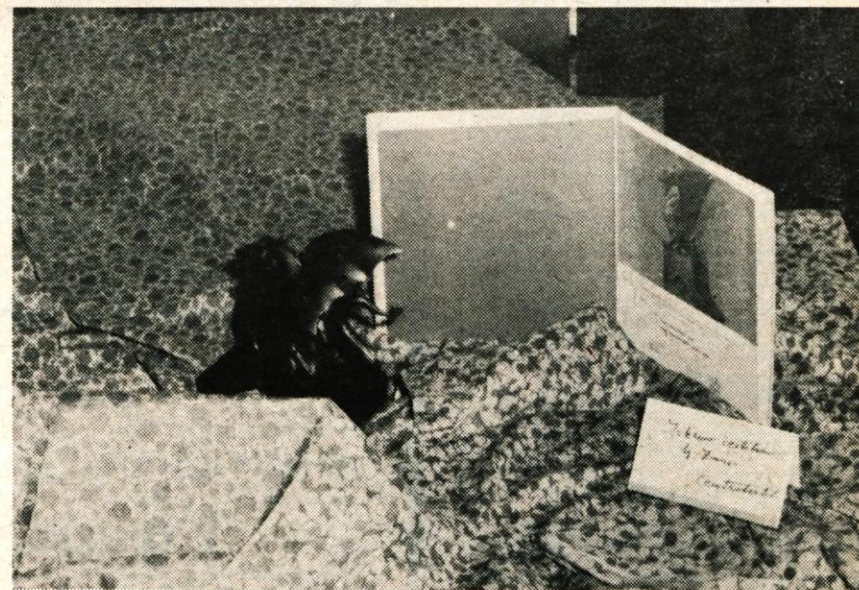
Drugič je bilo treba imeti roko za izbiro pravega materiala. Letos prevladuje silk-look, mehki, nežni materiali, ki kar božajo.

Tehnika bicolor efekta, ki smo jo uporabili pri tiskanju teh blag, je naredila svoje.

Tretji, barvni trend, pa smo našli na sejmihi mode v inozemstvu in pa v kreacijah vseh mogočih svetovnih modnih revij. No, barve so letos nekaj posebnega: prevladujejo motne, lahko bi rekli tudi umazane barve. Tu je barva puščavskega peska v vseh odtenkih, beige barve, vendar ne čiste, ecrici, zeleni toni — tudi ti motni, pa modrikasti itd. torej nobene izrazite živahnosti ni v teh barvah in mogoče je bil kdo naravnost presenečen nad to modno revijo, ki je tako umirjena, posebno še, ker smo bili že dolga leta vajeni kričečih, pisanih poletij.

»Po vsem tem je sklepati, da bo prodaja nedvomno uspešna.«

»Da, zagotovo. Od nagrajene grupe CAPOLO je že nekaj artiklov povsem razprodanih. Tisti povojni čas, ko smo dejansko delali za sejme, za široke ljudske množice pa nič, je mimo. Danes je pa tako: izogibati se moramo

Ljubljanski zmaj za artikel CAPOLO in...

uniformiranosti in zato enega desena ne delamo na veliko, delamo pa seveda več desenov. Kdor bo pohitel, tu mislim trgovce in konfekcionerje, bo dobil željen desen, sicer bo pa ostal brez.

Drugo odličje, diploma, je pripadla njihovim dekorativnim blagom, konkretno artiklu YORK, ki ga je v vseh svojih modernih, rustikalnih pa grafičnih izvedbah desenov že mogoče dobiti v prodaji tudi v njihovi trgovini v hotelu CREINA. Tako pestra in bogata je ta paleta vzorcev, da mora biti zadovoljen tudi najbolj rafiniran okus.

Z razvijanjem proizvodnje dekorativnih tkanin skušajo zamašiti luknje, ki pri naši notranji opreči še vedno široko zevajo. Kultura zastiranja okna je pri nas šele na začetku. Tu se odpirajo velike potrebe

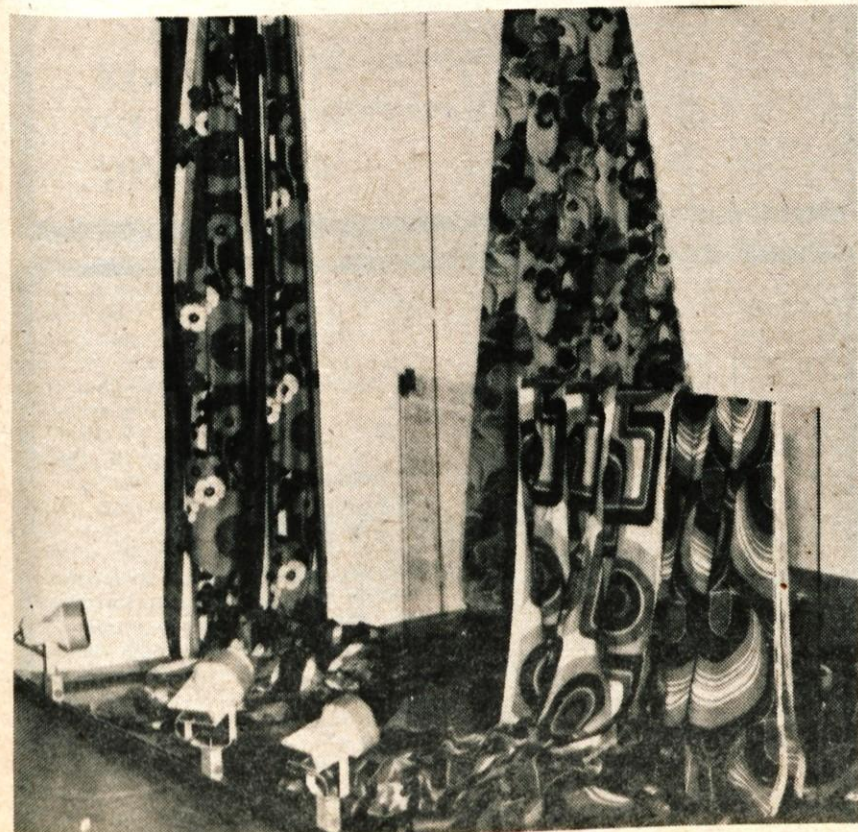
po njihovih artiklih in diploma potrjuje njihova prizadevanja v tej smeri.

Kar so predstavili na letošnjem sejmu MODA '75, je le drobec iz njihove široke proizvodnje. Pet osnovnih grup proizvodnje imajo in zaradi teh dveh odličij ostalih treh grup ne bodo zapostavili. Se vedno bo pri njih poudarek na proizvodnji pletenin, s katerimi so pričeli pred dvema letoma, v iskanju novih desenov, novih tkanin, novih mešanec, novih apretur.

»Na tem področju praktično ni mogoče stagnirati, le slediti je treba,« pravi Anton Čere. »Danes se že pripravljamo na sezono 1976. Okvirno že vemo, kakšna bo...«

Kranjska publika si bo njihovo »modo« lahko posebej ogledala. Njihov propagandni oddelek pripravlja za kranjsko javnost modno revijo v kinu Center, ki bo predvidoma 25. in 26. februarja, obenem pa tudi razstavo artiklov za notranjo opremo v hotelu CREINA.

Veliko jim pomeni ocena naše domače javnosti. Tako bodo s temi svojimi dosežki kranjski skupnosti nekako položili račun za svoja prizadevanja in opravičili včasih tako dvomljivo pravico do obstoja. Os-

diploma za dekorativna blaga YORK

**TEKSTILINDUS
KRAJ**

Kranj CENTER
28. januarja amer. barv. krim. DETEKTIV MC Q ob 16., 18. in 20. uri
29. januarja amer. barv. krim. DETEKTIV MC Q ob 16. in 18. uri, premiera amer. barv. westerna BIVSI PRIJATELJ KID ob 20. uri
30. januarja amer. barv. western BIVSI PRIJATELJ KID ob 16., 18. in 20. uri

Kranj STORŽIČ
28. januarja hongkonški barv. pust. NEPREMAGLJIVI BOKSAR ob 16., 18. in 20. uri
29. januarja amer. barv. western PISTOLE SEDMIH VELIČASTNIH ob 16., 18. in 20. uri
30. januarja ital.-span. barv. pust. TRIJE NEUSTRAŠNI V TOKIU ob 16., 18. in 20. uri

Tržič
28. januarja amer. barv. western PISTOLE SEDMIH VELIČASTNIH ob 18. in 20. uri
29. januarja angl. barv. grozlj. VOLKODLAKI PROTI VAMPIRJEM ob 18. in 20. uri
30. januarja angl. barv. grozlj. VOLKODLAKI PROTI VAMPIRJEM ob 18. in 20. uri

Kamnik DOM
28. januarja ital.-span. barv. pust. TRIJE NEUSTRAŠNI V TOKIU ob 18. uri
29. januarja ital.-span. barv. pust. TRIJE NEUSTRAŠNI V TOKIU ob 18. in 20. uri
30. januarja amer. barv. western OSAMLJENI Z ZAHODA ob 18. in 20. uri

Škofja Loka SORA
28. januarja ital. barv. komedija PREPOVEDANI DEKAMERON ob 20. uri
29. januarja ital. barv. komedija PREPOVEDANI DEKAMERON ob 18. in 20. uri
30. januarja amer. barv. avant. DIAMANTI ZA SVOBODO ob 20. uri

Železniki OBZORJE
29. januarja amer. barv. komedija PAPIRNATI MESEC ob 20. uri

Radovljica
28. januarja amer. barv. risani POPAJ IN NJEGOVA DRUŽINA ob 20. uri
29. januarja ital. barv. POVRAČILO ob 20. uri
30. januarja amer. barv. zabavni NORČIJE JERRY LEWISA ob 20. uri

Jesenice RADIO
28. januarja franc. barv. komedija O. K. SERIF
29. januarja amer. barv. krim. drama POLETNI MORILEC

Jesenice PLAVŽ
28. januarja angl. barv. vojni TROJNI ODMEV
30. januarja amer. barv. CS drama LJUBEZEN SAMO DO POLNOČI

Kranjska gora
29. januarja franc. barv. komedija O. K. SERIF

Pozejdonova avantura

Režija: Ronald Neame
Gl. vloge: Gene Hackman, Ernest Borgnine, Shelley Winters

Pozejdon je velika luksuzna ladja, ki doživi v Sredozemlju katastrofo. Velikanski valovi jo prevrnejo in tu se pravzaprav začne zgodba o skupini preživelih potnikov, ki je grajena po klasičnih pravilih akcijskega filma, spominja pa na biblijske zgodbe, saj je prevrnjena ladja propadajoči svet, iz katerega si duše iščejo pot rešitve. Spopad z usodo je edina pot. Vloga vodnika duš prevzame duhovnik. Njemu so zaupana življenja obupancev. Vodi jih proti tistemu koncu ladje, kjer bi jih reševalci najlaže našli. V filmu ostaja zraven akcije spopad značajev temeljna komponenta, ki jo dopolnjuje še majhen krog drobnih usod, za katere je našel režiser odlične igralce. Akcijska struktura filma ima prvine psihološke drame, katerih višek so melodramatične situacije.

Neamovo delo je primer stare ameriške filmske šole, ki je dala vrsto filmov o katastrofah in njihovih posledicah, kar zagotavlja predvsem komercialni uspeh, ki ga je Pozejdonova avantura nedvomno dosegla, saj spada med najbolj gledane filme zadnjih let.

M. G.

Izdaja ČP Glas, Kranj, Ulica Moše Pijadeja 1. Stavok: GP Gorenjski tisk Kranj, tisk: Združeno podjetje Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2. — Naslov uredništva in uprava lista: Kranj, Moše Pijadeja 1. — Tekoči račun pri SDK v Kranju številka 51500-601-12594 — Telefoni: glavni urednik, odgovorni urednik in uprava 21-190, uredništvo 21-835, novinarji 21-860, maloglasni in naročniški oddelek 21-194. — Naročnina: letna 90 din, polletna 45 din, cena za 1 številko 1 dinar. — Oproščeno prometnega davka po pristojnem mnenju 421-1/72.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi brata in strica

Valentina Tavčarja

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za podarjene vence in cvetje. Še posebna zahvala g. župniku za tako lep govor in lep pogrebni obred. Iskrena hvala vsem darovalcem cvetja, za izražena sožalja in tako številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Vsem in vsakemu posebej iskrena hvala.

Žalujoči: brat Janez z družino, sestra Marica in Pavla z družinama in sestra Nežka ter ostalo sorodstvo.

Poljane, Lom, Čabrovče, Ponikve, 24. januarja 1975

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše sestre in tete

Marije Rajgelj

roj. Juvan

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za podarjeno cvetje in vence ter izrečena sožalja. Enako se zahvaljujemo pevcem in g. župniku za opravljeni pogrebni obred ter gospe Kebrovi za ves njen trud ob njeni bolezni.

Vsem skupaj še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: sestra, brata in ostalo sorodstvo.

nesreče

Zapeljal iz ovinka

V soboto, 25. januarja, dopoldne se je na cesti drugega reda med Tenetišami in Mlako pripetila prometna nezgoda. Voznik osebnega avtomobila Miro Pelko (roj. 1940) z Visokega je peljal od Golnika proti Kranju. V nepreglednem ovinku ga je zaradi prevelike hitrosti začelo zanašati in je zapeljal s ceste na travnik. V nesreči si je voznik Pelko zlomil nogo, sopotnik Jože Krek iz Kranja pa se je laže rnil. Škode na avtomobilu pa je za 15.000 din.

Neprimerna hitrost

V soboto, 25. januarja, med 2. in 3. uro zjutraj se je na cesti drugega reda med Goričami in Golnikom pripetila prometna nezgoda. Voznik osebnega avtomobila Ivan Gorjup (roj. 1952) iz Ljubljane je peljal proti Golniku. V levem nepreglednem ovinku ga je zaradi neprimerne hitrosti zaneslo v desno s ceste, kjer je trčil v drevo, od tu pa ga je odbilo čez cesto kakih 8 metrov pod breg. Voznik je bil v nesreči ranjen in se zdravi v ljubljanski bolnišnici. Škode na avtomobilu je za 10.000 din.

Zadel pešca

V soboto, 25. januarja, ob 18.20 se je na cesti prvega reda na Koroški Beli na Jesenicah pripetila prometna nezgoda. Voznik kolesa z motorjem Boris Noč (roj. 1951) iz Kočne je vozil proti Jesenicam. Na Koroški Beli se je srečeval s pešcem, ki sta hodila po levi strani proti Jesenicam. Franc Noč je hodil po dvignjenem robniku, Alojz Pavlin (roj. 1910) z Jesenic pa ob robniku po cesti. Voznik Noč je Pavlina zadel in zbil po cesti. Huje ranjenega so prepeljali v jeseniško bolnišnico.

L. M.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega moža, očeta, starega očeta, brata in strica

Vinka Stareta

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za podarjene vence, za izrečeno sožalje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna hvala sosedom in sorodnikom za pomoč, Društvu upokojencev za ganljivo petje, g. župniku Presetniku za lepo opravljeni cerkveni obred, pevcem in sodelavcem v FRS Sava Kranj.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: žena Marija, sin Vinko, hči Marija in sin Stane z družinama.

Breg ob Savi, Stražišče, 24. januarja 1975

Izbor najboljšega pionirja Kranja v atletiki

Atletski delavci si prizadevajo, da bi v Kranju atletika postala res množičen šport tako pri pionirjih, mladincih kot pri starejših. Zato so organizirali za pionirje tekmovanje za najboljšega pionirja mesta Kranja za leto 1975. Tekmovanja se udeležujejo vsi pionirji, ki so vključeni v šolska športna društva. Sistem tekmovanja je zelo enostaven, in sicer se rezultati posameznih disciplin točkujejo po tablicah in po dosegu 800 točk sledi prva praktična nagrada za vse, ki so dosegli to normo. Do sedaj so bile opravljene štiri discipline.

Rezultati — mlajši pionirji:
plezanje: 1. Kreačič (SJ) 6,8, 2. Ver-nik 6,9, 3. Sironič (FP) 8,1; **600 m:** 1. Margetič (SJ) 2:11,3, 2. Bajželj (LS) 2:11,4, 3. Štular (SJ) 2:13,2; **skok v višino:** 1. Horvat 135, 2. Stupan (FP) 130, 3. Margetič (SJ) 130; **met medicinke:** 1. Margetič 10,90, 2. Mihelčič 9,80, 3. Bešter (SJ) 9,75; **točke po štirih disciplinah:** 1. Horvat (FP) 246, 2. Margetič 230, 3. Kreačič (SJ) 228; **mlajše pionirke:** **skok v višino:** 1. Janc 130, 2. Gogala 130, 3. Premrov (FP) 125; **plezanje:** 1. Gantar (SJ) 7,9, 2. Radanovič (FP) 7,9, 3. Mlinar (SJ) 10,0; **met medicinke:** 1. Podlipnič 12,30, 2. Rožman 11,85, 3. Čermelj (SJ) 9,80; **600 m:** 1. Dulc 3:21,1, 2. Weiss-eisen 3:43,0; **točke po treh disciplinah:** 1. Čermelj 217, 2. Rozman

216, 3. Podlipnik (SJ) 212; **starejši pionirji:** **skok v višino:** 1. Stare (SJ) 170, 2. Makuc (FP) 165, 3. Bizjak (SJ) 155; **met medicinke:** 1. Stare 15,10, 2. Strniša 13,30, 3. Francelj (SJ) 12,90; **plezanje:** 1. Kurnik (DJ) 4,3, 2. Strniša 4,7, 3. Stare (SJ) 5,2; **600 m:** 1. Kurnik (DJ) 1:58,6, 2. Matjačič (SJ) 2:03,0, 3. Troha (LS) 2:09,6; **točke po štirih disciplinah:** 1. Kurnik (DJ) 265, 2. Stare 254, 3. Bizjak (SJ) 231; **starejše pionirke:** **skok v višino:** 1. Jesenovc 145, 2. Urbanc (FP) 145, 3. Erjavec 130; **met medicinke:** 1. Vončina 10,90, 2. Jurančič (SJ) 9,95, 3. Urbanc (FP) 9,90; **plezanje:** 1. Jenko 5,8, 2. Urbanc (FP) 6,3, 3. Maštrkol (LS) 6,6; **600 m:** 1. Jurančič 2:27,0, 2. Vončina 2:45,0, 3. Kermavner (SJ) 2:48,0; **točke po treh disciplinah:** 1. Urbanc 226, 2. Jesenovc (FP) 192, 3. Vončina (SJ) 160. M. Kleč

Iz dela Planinskega društva Kranj

Torkova planinska predavanja, ki jih organizirata Planinsko društvo Kranj in odbor za šport in rekreacijo telesnokulturne skupnosti občine Kranj, se nadaljujejo. Poslušalci se na predavanjih ne seznanjajo le z zanimivostmi naših in tujih gora, temveč imajo predavanja tudi preventivni značaj, saj opozarjajo na varno hojo v planinah.

hotel
grajski
dvor

vas vabi na
veselo pustno
rajanje

v soboto, 8. februarja 1975, ob 20. uri in
v torek, 11. februarja 1975, ob 20. uri

Za prijetno razpoloženje igra ansambel Rivali, poje Franci Rebernik

Maske dobrodošle, najlepše tudi nagrajujemo
Sprejemamo rezervacije. Vstopnina 25 din.

Priporočamo se za obisk Hotel Grajski dvor Radovljica

ZAHVALA

Ob nenadni in nenadomestljivi izgubi našega dragega moža, očeta, starega ata, brata in strica

Jerneja Vehovca

Pregeljnovega ata

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so mu podarili cvetje, ga spremili na njegovi zadnji poti in z nami sočustvovali. Posebno zahvalo neurološkemu oddelku v Ljubljani, dr. Petku, prof. dr. Mahkoti, g. župniku za lepo opravljeni cerkveni obred, organistu, pevcem za ganljivo petje in kolektivu ISTRABENZ. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: žena Ana, sinovi Franc, Stane, Jernej, hčerke Vida, Ančka, Tončka z družinami, brat in sestre ter ostalo sorodstvo.

Dragočajna, Breg ob Savi, Vaše, Cleveland, Schwenningen, 23. januarja 1975

OBLETNICA

Minilo je leto, odkar je prenehalo biti plemenito srce

Danita Opeka

upokojenca

Nepozabni mož, vedno se v mislih skriva tiha žalost. Vsem, ki obiščete njegov poslednji dom, ali se ga spomnite z lepo mislijo, topla hvala.

Žalujoča žena

Kranj, 28. januarja 1975

Zahvala

Ob prerani izgubi drage žene, mame, stare mame

Jerice Likar

roj. Peternelj

se iskreno zahvaljujemo za pomoč sosedom, sorodnikom in prijateljem, podjetju Termopol za podarjeno cvetje, vence in izrečeno sožalje. Lepo se zahvaljujemo pevskemu zboru in č. gospodu župniku za opravljene obrede. Prisrčna hvala tudi vsem, ki ste jo spremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči: mož Jakob, sin Vinko z ženo, hčerki Rozinka in Ivanka z družino ter sestre Francka, Terezija, Anica, Marija in brata Andrej in Anton.

Koprivnik, 23. januarja 1975

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža

Miha Pivka

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom in znancem, kateri so ga v tolikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, mi izrekli sožalje in prispevali vence. Posebna zahvala pevcem, kakor tudi g. župniku za opravljeni pogrebni obred. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoča žena Ana

Orehok, 21. januarja 1975

Nazadnje je nastopila še gorjanska folklorna skupina

Glavni urednik Glasa Anton Miklavčič je desetim izžrebanim obiskovalcem izročil darila, ki sta jih prispevali podjetji Specerija Bled in Živila Kranj

Predsednik medobčinskega sveta zveze sindikatov za Gorenjsko Viktor Eržen izroča pokal trenerju kolesarjev Save Franciju Hvastiju, ki so ga lani osvojili kot najboljša gorenjska ekipa pri našem izboru. — Foto: F. Perdan

Z najboljšo trojico Jožetom Valenčičem, Bojanom Ropretom, trenerjem Francijem Hvastijem in Slavkom Žagarjem se je pogovarjal naš odgovorni urednik Albin Učakar. — Foto: F. Perdan

Oče gorjanskih športnikov in predsednik njihovega TVD Partizan Louro Žemva predaja pokal najboljšemu gorenjskemu športniku za leto 1974 kolesarju Save Bojanu Ropretu. Le-ta je v lanske kolesarski sezoni med mladinci osvojil kar trinajst dirk od petnajstih. — Foto: F. Perdan

Najmlajši tekači na Pokljuki

Smučarski klub Kamnik pripravil progo za republiško prvenstvo pionirjev in pionirk na Pokljuki — Veliko uspeha so dosegli tekači Partizana iz Lovrenca — Med člani gorenjskih klubov so bili supešni M. Bešter iz Triglava, Z. Jurovič iz Gorij in B. Bratina iz Gorij

Izredno lepa sončna nedelja in nekaj snega je privabilo na Pokljuko številne izletnike, ki so si poleg smučanja ob vlečnici, sankanja, drsanja ali jahanja konj lahko ogledali dve zanimivi športni prireditvi. Ob Sport hotelu so na skakalnici tekmovali mladinci v skokih za republiško prvenstvo, ob gostišču Mara na Pokljuki pa je bilo obenem tudi republiško prvenstvo v tekih za mlajše in starejše pionirke ter mlajše in starejše pionirje.

Smučarski klub Kamnik se je resno potrudil, da je tekmovalje, v katerem je sodelovalo okoli 130 mladih tekačev, potekalo brez neljubih zastojev in brez pomanjkljivosti. Kot sta pripovedovala dva izmed njih, Brane Vavpotič in Ciril Rems, so progo pripravljali dva dni, ob tem so morali nekaj snega tudi nanositi. Pripraviti pa so morali 2, 3 in 4 kilometre dolgo progo za različne kategorije mladih tekmovalcev. Proga je bila razmeroma lahka, primerna sposobnostim mladih tekačev, ni bila ledena, prav tako pa ni bilo hudih vzponov in smukov.

Slavnostna razglasitev je potekala ob prisotnosti podpredsednika Smučarske zveze Slovenije in sekretarja smučarske zveze. Prvi trije v vsaki kategoriji so prejeli spominsko plaketo, prvih pet spominsko značko Smučarskega kluba iz Kamnika in prvih šest diplome.

V kategoriji mlajših pionirk je zmagala Rajka Pergarec iz Lovrenca — 7,59,6; druga je bila Bernarda Sinrajh iz Lovrenca — 8,46,4; tretja pa je bila Tadeja Moder iz Dola s časom 8,22,0.

Med starejšimi pionirkami je bila najboljša Marija Bešter iz Triglava s časom 10,53,0; druga je bila Zvonka Jurovič iz Gorij s časom 10,53,6; tretja pa Milena Lambrecht iz Lovrenca s časom 10,59,6.

Med mlajšimi pionirji je bil najhitrejši Brane Plestenjak iz Fužinarja s časom 10,19,8; drugi je bil Jani Pustovrh Olimpija s časom 10,39,0; tretji pa Mirko Verovšek Olimpija s časom 11,02,4.

Med starejšimi pionirji si je prvo mesto »pritekel« Rolando Turšič Log, s časom 10,48,0; drugi je bil Bogdan Bratina iz Gorij s časom

10,48,4; tretji pa Jani Križnar iz Olimpije s časom 10,56,6.

Slovenski prvaki v tekih in drugi najboljši, ki so v nedeljo dokazali, da je zaradi njihove borbivosti, sposobnosti in znanja treba v prihodnje nanje računati, se bodo februarja udeležili državnega prvenstva v Gorskem kotarju. D. S.

Najhitreje v kategoriji mlajših pionirk so bile Sinrajh Bernarda in Pergarec Rajka iz Lovrenca ter Tadeja Moder iz Dola (od leve proti desni). — Foto: D. S.

Zvonka Jurovič iz Gorij in Milena Lambrecht iz Lovrenca kot prva in druga uvrščena v kategoriji starejših pionirk. — Foto: D. S.

Član Fužinarja Brane Plestenjak (v sredini) se je med mlajšimi pionirji uvrstil na prvo mesto, ostali dve mesti pa sta si »pritekla« Pustovrh Jani in Verovšek Mirko iz Olimpije. — Foto: D. S.

Zmagoslavje Transturistovih smučarjev

Na Soriški planini se je v nedeljo končalo 30. državno prvenstvo v alpskih smučarskih disciplinah za mladinke in mladince. Prvenstvo, ki bi sicer moralo biti na Starem vrhu, je bilo zaradi pomanjkanja snega nekoliko okrnjeno. Na smučiščih Soriške planine namreč ni bilo mogoče izvesti smuka, zato sta bila na sporedu samo slalom in veleslalom. Prireditelj državnega šampionata je bil smučarski klub Transturist, pokrovitelj pa Tovarna obutve Alpina iz Žirov.

Favoriti niti v petkovem slalomu niti v sobotnem in nedeljskem veleslalomu niso dovolili nikakršnih presenečenj. Največ prvih mest so osvojili mladinke in mladinci Transturista iz Škofje Loke, največ odličij pa smučarji Branika iz Maribora. Udeležba iz drugih republik je bila na državnem prvenstvu zelo majhna.

Po končanem tekmovalstvu so letošnji državni prvaki povedali:

Nuša Tome: »Prvo in drugo mesto, ki sem ju osvojila na letošnjem državnem prvenstvu, nista moj največji uspeh. Lani sem bila, denimo, dvakratna prvakinja. Sicer pa sem popolnoma zadovoljna tudi z letošnjo uvrstitvijo. Moja največja želja je uvrstiti se v reprezentanco za evropsko mladinsko prvenstvo.«

Andreja Urh: »Lani sem bila državna prvakinja v smuku in veleslalomu med mlajšimi mladinkami. Največji uspeh sem dosegla na letošnjem smuku v Grindelwaldu. Zdaj potujem na evropsko mladinsko prvenstvo v Avstrijo. Tam bi se rada uvrstila vsaj med prvih deset! Veleslalom in smuk sta moji 'boljši' discipli-

ni, toda če na petkovem slalomu ne bi bilo megle, bi bila najbrž tudi moja uvrstitev boljša.«

Boris Strel: »Letošnja sezona je zame najuspešnejša doslej. Zdaj potujem na evropsko mladinsko prvenstvo! Tudi tam pričakujem dobre uvrstitve!«

Jože Kuralt: »Moj največji uspeh je današnja zmaga na državnem prvenstvu. Po sobotnem prvem mestu v veleslalomu sem bil trdno prepričan da moram zvoziti tudi drugi tek. Proge so bile dobro pripravljene. Moja največja želja je bila, uvrstiti se v državno reprezentanco. To mi je zdaj uspelo!«

Rezultati: slalom — ml. mladinke: 1. Tome (Transturist) 94,65, 2. Blažej (Olimpija) 94,85, 3. Pintar

(Transturist) 96,66; st. mladinke: 1. Križaj (Tržič) 95,42, 2. Urh (Radovljica) 96,77, 3. Črešnar (Branik) 101,33; ml. mladinci: 1. Strel (Transturist) 90,02, 2. Kozelj (Branik) 91,61, 3. Virk (Akademik) 92,44; st. mladinci: 1. Mencinger (Branik) 91,06, 2. Kolar (Črna) 91,09, 3. Poppenko (Branik) 91,77; veleslalom — ml. mladinke: 1. Blažej (Olimpija) 2,02,35, 2. Tome (Transturist) 2,03,19, 3. Dornig (Olimpija) 2,04,75; st. mladinke: 1. Urh (Radovljica) 2,04,02, 2. Čerpez (Branik) 2,04,96, 3. Jug (Izletnik) 2,06,61; ml. mladinci: 1. Strel (Transturist) 1,55,19, 2. Kozelj (Branik) 1,57,61, 3. Forte (Olimpija) 1,58,45; st. mladinci: 1. Kuralt (Transturist) 1,56,28, 2. Rečnik (Branik) 1,57,18, 3. Mencinger (Branik) 1,59,77.

Besedilo in slike: J. Govekar

Nuša Tome

Jože Kuralt

Boris Strel

Andreja Urh